

Moc vás zdravím!

**Mons. Jan Paseka,
generální vikář**

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

2/2019 / ročník XXIX / 29 Kč

10 **Téma: Papežská misijní díla**

16 **Dopis papeže Františka**

18 **Víra se předává rodinným dialektem**

20 **Tradice: masopust ve Vortové**

Biskupství královéhradecké

se sídlem Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové
vyhlašuje po dohodě se současným ředitelem DKCH

výběrové řízení

na pozici

ředitel/ka Diecézní katolické charity Hradec Králové

Požadujeme:

- vysokoškolské vzdělání
- znalost sociálně-zdravotní problematiky a legislativy
- velmi dobrá orientace v církevním prostředí
- znalost charitního prostředí
- zkušenosti s realizací projektů, čerpáním dotací a grantů
- praxi v řízení kolektivu
- komunikační a organizační schopnosti
- strategické a koncepční myšlení
- schopnost týmové spolupráce
- morální bezúhonnost
- znalost světového jazyka

Nabízíme:

- velice zajímavou, smysluplnou a tvůrčí práci na plný úvazek na dobu určitou na 4 roky s možností prodloužení
- nástup možný od 1. 3. 2019

Strukturovaný životopis, motivační dopis, vyjádření duchovního správce podle místa bydliště, hlavní koncepční teze ve vztahu k rozvoji Diecézní katolické charity (1–2 strany) posílejte do 6. 2. 2019 na adresu: Ing. Tatána Blažková, personální oddělení, Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Na obálku uveďte „Výběrové řízení DKCH“.

Biskupství královéhradecké (dále jen „Biskupství“) informuje uchazeče, že je správcem osobních údajů dle nařízení GDPR. V té souvislosti uchazeče vyzývá, aby do životopisu a dalších materiálů uváděli pouze relevantní údaje nezbytně nutné pro kvalifikované rozhodnutí ve výběrovém řízení. Biskupství je bude zpracovávat výhradně za tímto účelem, právním základem pro zpracování je postup před uzavřením pracovní smlouvy a oprávněný zájem Biskupství. Materiály neúspěšných uchazečů Biskupství uchová pouze po dobu šesti měsíců, poté je skartuje. Každý uchazeč má právo požádat o informaci, které údaje o něm Biskupství zpracovává a proč, dále má právo na přístup k těmto údajům, na jejich doplnění, aktualizaci či upřesnění. Proti zpracování osobních údajů lze v odůvodněných případech vznést námitku, požádat o výmaz či omezení zpracování. Ve všech záležitostech ochrany osobních údajů se mohou uchazeči obracet na pověřence pro GDPR, jehož kontaktní údaje naleznou na webových stránkách bihk.cz v sekci Kontakt. Se stížnostmi se Uchazeči mohou obracet na Úřad pro ochranu osobních údajů.

Z obsahu

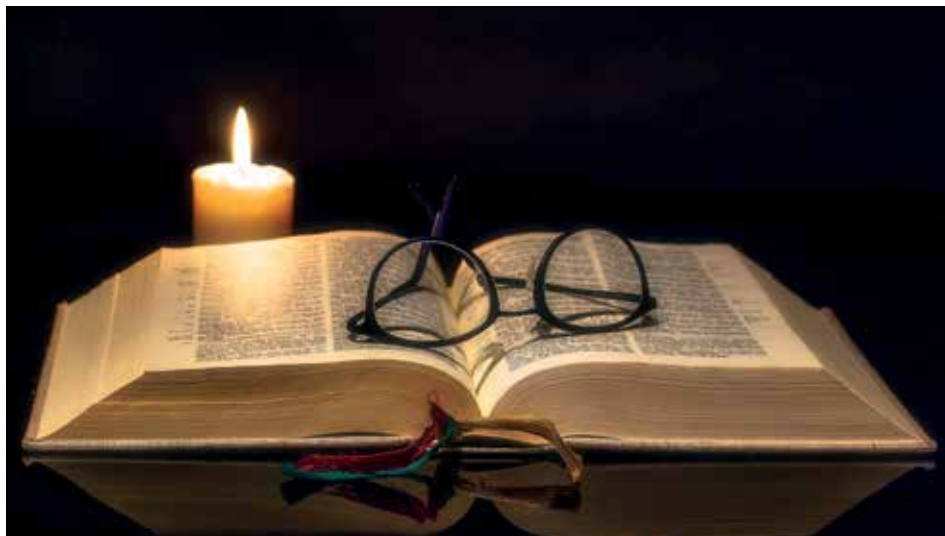
- 5 **rozhovor**
Bůh mě zastřešil
Mons. Jan Paseka
- 10 **téma**
Papežská misijní díla
- 10 Mimořádný misijní měsíc
říjen 2019
- 13 Papežské misijní dílo dětí
(PMDD)
- 14 Papežské misijní dílo
šíření víry (PMD ŠV)
- 16 Papež František:
Proč jsou Papežská misijní
díla důležitá?
- 18 **poselství**
Víra se předává
rodinným dialektem
- 19 **svědectví**
Těm kdo milují Boha, všechno
napomáhá k dobrému ...
- 20 **tradice**
Masopust, masopust,
jen mě holka nevopuště
- 25 **IKD – informace**
Královéhradecké diecéze
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává: Biskupství
královéhradecké, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce: Tiskové oddělení,
Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové, tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 29 Kč.
Roční předplatné: 319 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové, č. ú. 1016004393
/5500, variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Všechno chce svůj čas

Komu z nás nedělá občas problém soustředit se na studium Písma a na modlitbu? Uprostřed denního shonu a povinností vyšetříme několik minut času, otevřeme bibli a začteme se. Po chvíli ale přistihneme své myšlenky, jak se toulají několik kilometrů daleko od řádků, po nichž bez užitku kloužou naše oči. Nic se nedá dělat. Všechno chce své a také naše mysl potřebuje nějakou chvíli, aby se odpoutala od běžných zájmů a všedních povinností a mohla se soustředit na duchovní život.

Jedna arabská historka vypravuje o poutníkovi, který přišel do Mekky, aby se tam modlil. Nedařilo se mu ale soustředit myšlenky. Zatímco rty odříkávaly prázdné formule a naučené fráze, myšlenky bloudily jinde a zaměstnávaly se něčím naprosto jiným. Poutník žádal o radu kněze. „*Odkdy tu jsi?*“, zeptal se kněz. „*Přiletěl jsem včera letadlem*“. „*Pak buď trpělivý, můj synu. Duše přijde později, chodí raději pěšky...*“.

Pavel J. Sršeň)

Postní exercicie pro kněze a jáhny
Koclířov 31. 3. – 5. 4. 2019

Exercicie budou zahájeny 4. nedělí postní 31. března 2019 ve 20.00 hod. a ukončeny na 1. pátek 5. dubna 2019 dopoledne.

Přednášky budou probíhat v angličtině s odborným překladem pod vedením P. George Biju, VC, kněze kongregace vincentinů, původem z Indie, působícího na misiích ve východní Africe. Byl pověřen konáním exercicií po celém světě a již několik let působí také v ČR.

Přihlášky, informace:
Tel: 731 646 800, e-mail: recepcce@cm-fatima.cz,
www.cm-fatima.cz

Bůh mě zastřešil

Na jeho charakteristické a srdečné „Moc Tě zdravím!“ se jen tak nezapomíná. V prosinci jej královéhradecký biskup Jan Vokál jmenoval generálním vikářem. Na to, s čím do nové etapy svého života **Mons. Jan Paseka** vstupuje, jsme se ho zeptali krátce po nástupu do funkce.

„Vezměte to, jak se říká od píky.“

Pocházím Hrochova Týnce z věřící rodiny. Tahounem duchovního života v naší rodině byla a je maminka. Tatínek byl pokřtěn jako malý, ale víru začal praktikovat, až když se oženil. Mám o pět let starší sestru. Na dětství vzpomínám rád. Jsem velmi vděčný, že maminka nechodila do práce a byla s mojí sestrou a se mnou doma. Tatínkovi moc děkuji, že mamince umožnil a podporoval ji, aby s námi takto byla. Ve svém dětském věku jsem také zastával službu kostelníka. Jako malý kluk jsem chtěl být panem farářem, strojvedoucím, pohřebákem a popelářem. Nejvíce mě ale táhlo to farářování. Udělal jsem si proto v naší velké stodole papírový kostel. Měl jsem tenkrát dobrý kněžský vzor v P. Rudolfu Zahálkovi, který mně fandil a který mně dal hodně do života. Do toho mého kostela mně daroval tehdy staré ornáty. A několikrát ten můj papírový chrám navštívil. Ale tento čas byl jen takové hraní si.

„Ale období hraní muselo jednou skončit.“

Velkým životním mezníkem pro mě byl rok 1993. Bylo mi 13 let. V rámci Desetiletí duchovní obnovy byl tehdy rok sv. Jana Nepomuckého a naše farnost jela na pouť do Nepomuku. Cestou zpět domů jsme se zastavili v bazilice na Svaté Hoře u Příbrami, kde jsme neplánovaně zůstali na bohoslužbu, kterou sloužil tehdejší českobudějovický biskup Antonín Liška. A já jsem byl ještě s kamarádem vyzván, abychom ministrovali.

Díky tomu jsme pak byli duchovním správcem pozvání, abychom na Svatou Horu jezdili pomáhat sestrám starat se o zdejší poutní místo. A my jsme tu nabídku s radostí přijali. Mně osobně tato zkušenost otevřela poznání o životě v klášteře, protože místní redemptoristé nás brali všude.

„...probleskla mi v mysli slova z první kapitoly proroka Jeremiáše: *„Neříkej: Jsem ještě příliš mladý, neboť kamkoliv tě pošlu, půjdeš.“*“

„A co škola?“

Přiznám se, že mě nikdy nebavilo se učit. Proto jsem ani nechtěl jít na gymnázium. A tak na radu kamaráda jsem nastoupil na zemědělskou školu v Chrudimí, obor Agropodnikání. Byl jsem tam spokojený a čtyři roky utekly jako voda. Když se blížila maturita, ozval se mi představený redemptoristů P. Zemánek, že mají pro mě připravenou přihlášku ke vstupu do řádu. Jenže já v té době vůbec nevěděl, jestli život v klášteře je pro mě to pravé.

„Jak jste situaci vyřešil?“

Rozhodnul jsem se pokračovat v nástavbovém dvouletém studiu na zemědělské škole s tím, že se během té doby

rozhodnu, jakým směrem se v životě vydám. Zda to bude řeholní život, diecézní kněžství nebo manželství. Po několika měsících mně ale bylo jasné, že se vydám cestou diecézního kněžství. Byl jsem hodně v kontaktu s P. Václavem Johnem, který působil v naší farnosti. Věděl jsem, že to už není jen můj vysněný cíl, ale že mě k tomu skutečně volá Bůh. Nastoupil jsem tedy v září 2000 do Teologického konviktu v Litoměřicích a po něm jsem prožil pět let studií a formace v pražském kněžském semináři.

„Jakým způsobem jste zachytil Boží úmysl s Vaším kněžským povoláním?“

Těžká otázka. Těch momentů a indicií bylo více. Šlo víceméně o mozaiku. Upřímně, slovy se to snad ani nedá popsat, ale byly to nepopsatelné a krásné okamžiky. Samozřejmě, že si na ty chvíle, kdy mně bylo vše najednou jasné, pamatuji.

„Bylo vše tedy opravdu tak průzračně jasné?“

Do formace a na studia jsem vstupoval rozhodnut, že knězem opravdu chci být. Nešel jsem do toho s tím, že je nyní přede mnou několik let, kdy se mohu ještě rozmyslet, jakým směrem se vydám. Tím nechci říct, že je špatné, když během formace seminarista odejde, protože i k rozlišování povolání je formační čas v semináři určen. Osobně mně velmi pomohli seminární spirituálové – dnes již pomocný biskup pražský Zdeněk Wassebauer a P. Vojtěch Brož. Jako potvrzení svého

povolání jsem bral i to, že jsem nakonec udělal zkoušku z latiny a řečtiny, protože nejsem nadaný na cizí jazyky a měl jsem s tím problémy. Takže jsem si řekl, že pokud mně bude chtít mít Pán Bůh svým knězem, zkoušky z latiny a řečtiny prostě složím.

77 Rád bych byl tím, kdo bude kněze povzbuzovat, kdo jim bude ukazovat radost z Boha a radost ze služby, kterou jsme při kněžském svěcení přijali.

77 Podařilo se, a přišlo jáhenské svěcení.

Moc jsem se na ten okamžik těšil. Na jáhna jsem byl vysvěcený 24. 6. 2006. Mocně na mě tehdy zapůsobil obřad předávání evangelia, kde světitel říká: „Přijmi Kristovo evangelium, neboť jsi jeho hlasatelem. Věř evangeliu, uč evangeliu, žij evangelium.“ To je opravdu velká výzva!

77 Jáhenství jste si ale moc dlouho neužil.

Ano, protože na kněze jsem byl vysvěcen záhy poté 16. 9. 2006. A byl jsem zvědavý, jestli mně Pán Bůh v období před svěcením vnukne nějakou myšlenku. A opravdu se tak stalo. Šlo o mariánskou záležitost, kdy Maria spěchá do hor za Alžbětou pomoci jí v jejím pozhnaném stavu. A po kněžském svěcení mi tato situace v srdci rezonovala. Na primiční obrázek jsem zvolil větu Panny Marie v Káni Galilejské: „*Udělejte všechno, co vám řekne*“. Na primiční oznámení pak text z Denní modlitby církve – z breviáře: „*Pro Krista se svobodně rozhoduji, po Kristu horoucně toužím, s Kristem chci zůstat na věky*.“ A stalo se to tak i mottem mé kněžské služby. Světil mě tehdejší královéhradecký biskup Dominik Duka. Samotný okamžik svěcení byl

pro mě momentem uvědomění si, že sám Bůh mě posvěcuje a že ruce světitelovy jsou pro mě znamením jakéhosi zastřešení mé osoby samotným Bohem a Jeho působení v nás. Další záležitostí, kterou jsem si při svěcení silně uvědomoval, byla věta, kterou biskup pronáší po slibu poslušnosti: „*Ať Bůh dovrší dobré dílo, které v tobě započal*“.

77 První dekret zněl?

Poděbrady. Krásné období, kdy jsem byl na faře s P. Zdeňkem Novákem. Moc rád vzpomínám na svůj první příjezd do Poděbrad. On na mě čekal u vlaku, což bylo velmi milé. Nejprve jsme šli do kostela pomodlit se za naši budoucí společnou službu. Vlastně nemohu, na rozdíl od většiny kněží, mluvit o „zlatých kaplanských letech“, protože jsem v Poděbradech byl pouhých deset měsíců, po nichž jsem se stěhoval na své první samostatné místo do Chrastí u Chrudimi.

77 Asi zásadní rozdíl v zodpovědnosti...

Jako kaplan jsem měl na starosti ryze duchovní záležitosti s mládeží, nemocnými a dalšími potřebnými. A samozřejmě bohoslužby a svátosti. Po nástupu do Chrastí jsem byl od začátku zapojený do materiální správy farnosti. Připravovala se velká rekonstrukce kostela sv. Martina, který byl postavený podle plánů architekta J. B. Santiniho a u něhož jsou pohřbeni královéhradečtí biskupové. Kostel byl v desolátním stavu. Vlastně z něho zbyly jen obvodové zdi, jinak se dělalo vše znovu. Trochu jsem si s tím lámal hlavu, jak vše pojmout.

A tenkrát přijel na „dušičky“ tehdejší hradecký biskup Dominik Duka, díky kterému jsem pochopil, že s většinou lidí, kteří se kolem opravy kostela pohybovali, bych se asi nikdy nepotkal, takže i z pastoračního hlediska byla daná situace dobrou příležitostí s nimi hovořit i na jiné téma než byla jen rekonstrukce kostela. A tuhle zkušenost si nesu do života. Na působení v Chrastí a ve Vrbatově Kostelci vzpomínám velmi rád. Nebyla to zdaleka jenom starost o hmotné statky, ale především o lidské duše. Poznal jsem

tam mnoho dobrých lidí a také pastorační činnost zde byla velmi hezká. Opravdu na ten čas vzpomínám velmi rád.

77 Začal jste se věnovat mládeži a před několika lety jste se stal vedoucím animátorských kurzů na DCŽM Vesmír.

Doprovázení animátorských kurzů jsem se věnoval až do minulého roku. Nikdy mě nebavilo učit se. A tak beru jako Boží smysl pro humor záležitost, když mě pan biskup Jan Vokál ustanovil ve Skutči spirituálem církevního gymnázia, kde jsem i učil. Vtipné je, že jsem jako bohoslovec moc nestál o práci s mládeží. Vzpomínám si, jak jsem po druhém ročníku jel se spolubratrem na praxi na Vesmír. Nechtělo se nám tam, a tak jsme samotný příchod do centra všemožně oddalovali. A když už jsme tam konečně s krosnami na zádech přišli, zajímalo mě ze všeho nejvíce, kdy nám jede autobus za 14 dnů zpět. Ukázalo se však, že praxe na Vesmíru nebyla vůbec nudná a dokonce jsme si pobyt na Vesmíru sami o nějaký ten den prodloužili. Ale služba doprovázení animátorských kurzů mě bavila.

77 Jak se změnil Váš pohled na kněžskou službu po letech praxe od pohledu seminaristy?

77 Bohoslovec má představu asi jen o duchovní činnosti mezi lidmi. V praxi je pak často potřeba vzít do ruky i něco jiného než jen duchovní nástroje, třeba lopatu a stavební kolečko.

Bohoslovec má představu asi jen o duchovní činnosti mezi lidmi. V praxi je pak často potřeba vzít do ruky i něco jiného než jen duchovní nástroje, třeba lopatu a stavební kolečko. Ale i s lopatou v ruce je kněz stále knězem a záleží na něm, jak dokáže vše proměnit.

Administrativní činnost je součástí práce generálního vikáře

77 Od ledna jste však generálním vikářem. Co bude stěžejní záležitostí?

Především být v jednotě s diecézním biskupem, protože generální vikář je jeho nejbližší pomocník. Komunikace mezi námi dvěma bude velmi podstatná. Co se týká diecéze, tak nás čeká jistá revize a nová koncepce.

77 Jaké byly Vaše první pocity po oznámení Vašeho jmenování?

Do této nové funkce jdu s důvěrou v Boha. Byl jsem moc rád, že jmenování bylo oznámeno v den památky Panny Marie Guadalupské, protože Pannu Marii mám velmi rád. Dostal jsem mnoho krásných přání a příslibů, že na mě lidé budou pamatovat v modlitbě. To mě moc potěšilo. Rovněž spoléhám na přímluvu svého křestního patrona sv. Jana Nepomuckého, který je patronem generálních

vikářů. Jmenování generálním vikářem vnímám jako službu.

77 Semináře se vyprazdňují. Myslím, že řešením není stěžovat si donekonečna, jak je málo kněží ... ale otázkou: co nám tím Bůh chce říci?

77 Jak přijala menování Vaše nejbližší rodina?

Řekl bych, že s dojetím. Mamince ukápla nějaká ta slzička a dala mi křížek na čelo, tak jak to dělávala každý den, když jsem šel do školy a při důležitých událostech. Tatínek měl radost a sestra mě objala.

77 Na co se chcete zaměřit v prvních měsících?

Na kněze. Musíme se společně zamyslet nad tím, jak fungují nebo nefungují farnosti, jak vykonáváme duchovní správu nyní a jak ji konat v budoucnu. V den jmenování, jsem všem kněžím v diecézi napsal dopis, mimo jiné i o potřebě zamyslet se nad tím, jak vhodně a účinně hlásat Kristovo evangelium v dnešní době. Na pozici generálního vikáře chci být na prvním místě oporou diecéznímu biskupovi.

77 Co myslíte, že bude nyní stěžejní záležitostí v diecézi?

Nejprve bych rád poděkoval Mons. Josefu Kajnekovi, pomocnému biskupovi, a Mons. Josefu Sochovi, za jejich mnohaletou práci a nasazení pro celou naši diecézi. Jejich znalost diecéze je

obdivuhodná a pro mě velmi inspirující. Nyní postupně musíme připravit novou koncepci naší diecéze. V budoucnu nebudeme moci obsadit všechny farnosti knězem, tak jak to je nyní. Bude to velký úkol, abych s lidmi o těchto věcech mluvil a vysvětloval jim některé kroky, které budu muset udělat. To bude asi nejtvrdší oříšek k rozlousknutí.

77 Dovedete si představit, co vše bude pozice generálního vikáře obnášet?

Nedovedu. Něco jiného je, když si přečtu v Kodexu kanonického práva, co všechno spadá do kompetencí generálního vikáře a trochu něco jiného bude realita. Na prvním místě je generální vikář nejbližším spolupracovníkem diecézního biskupa, má tutéž výkonnou moc, pokud si ji diecézní biskup nevyhradí pro sebe,

nebo ji nesvěří některému z biskupských vikářů. Nicméně si dovedu představit, že to bude činnost velmi pestrá, na kterou se těším.

77 Co bude Vaší osobní prioritou?

Mojí prioritou bude, abych tuto službu vykonával v naprostém souladu s vůlí a úmysly diecézního biskupa Jana. To bych několikrát podtrhnul a naprosto zdůraznil. S biskupem Janem úzce spolupracuji více jak dva roky a myslím si, že nám komunikace vyhovuje. Předložil jsem mu některé kroky, které vidím jako velmi důležité v začátku mé služby. Jsou to především kněží. Rád bych co nejdříve navštívil všechny okrskové vikáře a mluvil s nimi o situaci ve vikariátech. O tom jak fungují nebo nefungují jednotlivé farnosti, co se daří nebo nedaří. Vyhodnotit

situaci jednotlivých farností bude velmi důležitý úkol. Oslovím prostřednictvím několika otázek všechny kněze v diecézi ohledně celkové koncepce. Rád bych byl tím, kdo bude kněze povzbuzovat, kdo jim bude ukazovat radost z Boha a radost ze služby, kterou jsme při kněžském svěcení přijali. Ve své službě chci také uplatňovat apoštolskou exhortaci papeže Františka *Evangelii gaudium*, ve které je mnoho, mnoho důležitých podnětů pro současnou pastoraci. Velmi zajímavé podněty rovněž nacházíme v knize J. Mallona *Proměna farnosti*. Mezi priority zároveň zařazují péči o diecézní kurii, protože jsem byl jmenován i moderátorem diecézní kurie.

77 Jak se bude řešit nedostatek kněžských povolání?

To je velmi zásadní a důležitá otázka. Odpověď je velmi jednoduchá: modlitbou. Ale pravděpodobně ode mě chcete slyšet něco víc. V celé Evropě řešíme v současné době nedostatek kněžských povolání. Semináře se vyprazdňují. Myslím, že řešením není stěžovat si donekonečna, jak je málo kněží. Rád bych tuto otázku řešil otázkou: co nám tím Bůh chce říci? Jak jsem odpovídal výše, právě toto bude nejtvrdší oříšek k rozlousknutí. Některé farnosti nepůjde v budoucnu obsadit knězem, tak jak to je doposud. Zároveň v tom však nevidím nějakou tragédii, protože z dějin církve víme, že nám nezanikaly jen farnosti, ale celé diecéze.

77 Schází se třeba všichni čeští a moravští generální vikáři, aby se sdíleli?

Když jsem byl ve funkci biskupského vikáře pro pastoraci, tak jsme se s ostatními kolegy mnohokrát setkávali. Vždycky nás sezval generální sekretář České biskupské konference. Víme, že generální vikáři se také takto setkávají.

77 Dovedete si představit, že v této funkci zestárnete?

To nevím a asi nedovedu. Víme ale, že funkce generálního vikáře není navěky. Pan biskup Jan mě může kdykoliv

◀ Biskup Jan Vokál právě představil nového generálního vikáře

◀ Po kněžském svěcení v roce 2006

◀ U obořního stolu je především knězem a služebníkem

odvolat. Řekl jsem mu, a zároveň ho prosil, kdyby se mnou nebyl spokojený, tak ať mě kdykoliv odvolá. Generální vikář je pomocníkem biskupa. A já chci být dobrým pomocníkem našemu biskupovi. Když uzná, že mě potřebuje na jiném místě, jsem ochoten jít. Pamatuji na to také v modlitbě, protože velmi jednoduše se to říká teď na začátku, ale jiné to je pak v praxi. Není vždy lehké odejít. Myslím si, že nám všem v tomto dal velikou lekci papež Benedikt XVI., když odstoupil.

?? Důležité je ale při tom všem nezapomínat na sebe. Dal jste si nějaké předsevzetí, třeba, že budete více sportovat a tak? Ve zdravém těle – zdravý duch...

Se sportem to je se mnou velmi špatné. Nejsem sportovní typ. Na svoji obhajobu však musím říct, že když mám v létě večer čas, rád si na hodinku vyjedu na kole. Hradec Králové nemá skoro žádné kopce, a tak se mně tady jezdí velmi dobře. V zimě, pokud mám čas, rád chodím večer po městě na procházky. A úplně nejraději čtu. Jsem spíše knihomol. Chci si udržet svůj pevný řád, ve kterém má místo na prvním místě modlitba, každodenní slavení Mše svaté, velmi rád se modlím růženec, vůbec si neumím a ani nechci představit svůj život bez Panny Marie. Matka Boží hraje velmi důležitou roli v mém životě. Dále každý den čtu nějakou duchovní četbu a pak samozřejmě přicházejí povinnosti. Večer čtu Boží slovo, otevru si nějakou knihu a modlím se.

?? Co je zásadním prvkem ve Vašem životě?

Být s Kristem. Ve své diplomové práci jsem se hodně zabýval veršem z Markova evangelia, kde Pán Ježíš ustanovil apoštoly, aby byli s ním. Takže i já chci být s ním. A samozřejmě, že důležitou roli v mém životě hraje Panna Maria, která nás ke Kristu vede.

?? Jako malý kluk jsem chtěl být panem farářem, strojvedoucím, pohřebákem a popelářem. Nejvíce mě ale táhlo to farářování. Udělal jsem si proto v naší velké stodole papírový kostel.

?? A co v kněžském životě?

Především modlitba, skrze kterou jsem opět s Ním. Zvláště v návalu různých těžkých věcí a situací. Důležité je udržet si řád.

?? Jste nyní pravou rukou diecézního biskupa. To je velká zodpovědnost. Spí se Vám dobře?

Zatím se mi spí dobře. Naopak mohu říci slovy čtvrtého žalmu: „*Usínám klidně, sotva si lehnu.*“ Je pravda, že první tři dny po mém jmenování jsem toho mnoho nenaspal, protože jsem hodně, hodně do noci odpovídal na mnoho mailů. Po jmenování generálním vikářem jsem dostal opravdu mnoho krásných reakcí a přání. V jednom z nich stálo, aby se mně dařilo objevovat a uskutečňovat Boží plány, které má Bůh s naší diecí. Tak to bych opravdu rád.

?? Zvažoval jste, jestli tuto náročnou službu přes Vaše mládí třiceti osmi let přijmout?

Když mě pan biskup Jan požádal, abych vykonával službu generálního vikáře, sám pro sebe jsem si pomyslel, že jsem na tuto funkci příliš mladý. Ale v tu chvíli mně probleskla v mysli slova z první kapitoly proroka Jeremiáše: „*Neříkej: Jsem ještě příliš mladý, neboť kamkoliv tě pošlu, půjdeš.*“ Toto Boží slovo jsem si vybral při své primiční mši svaté. A stejné slovo mi Pán připomenul ve chvíli, kdy mě pan biskup Jan oznámil, že mě bude jmenovat generálním vikářem. Byla to chvíle milosti. Příliš mladý jsem se cítil už před dvěma lety, kdy mě pan biskup Jan povolal do funkce biskupského vikáře pro pastorační. V jednom rozhovoru jsem mu řekl, že jsem na tuto funkci ještě mladý. A on mi řekl: „*To nevadí, zestárneš...*“

Téma čísla: Papežská misijní díla

Příprava na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

„Zvu každého křesťana na jakémkoli místě a v jakékoli situaci k tomu, aby se hned dnes navrátil ke svému osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, nebo alespoň aby učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat a že ho bude každý den bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se ho toto pozvání netýká, protože „z radosti, kterou dává Bůh, není nikdo vyloučen.“ Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už na jeho příchod čekal s otevřenou náručí. Toto je chvíle, kdy je třeba říci Ježíši Kristu: „Pane, nechával jsem se oklamávat, tisícero způsobů jsem unikl před tvou láskou, ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svoji smlouvu

s tebou. Potřebuji tě. Vysvobod mne znovu, Pane, přijmi mne opět do své Vykupitelské náruče.“ Moc nám prospěje vrátit se k němu, poté co jsme se ztratili!“ apeluje papež František ve své exhortaci *Evangelii Gaudium*.

Misijní činnost každého křesťana je odpovědí na trvalý Ježíšův příkaz: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu.“ (Mk 16,15) 30. listopadu 2019 uběhne 100 let od vydání apoštolského listu *Maximum illud*, kterým chtěl dát tehdejší papež Benedikt XV. po zničujícím světovém konfliktu nový impuls misijnímu úkolu hlásat evangelium. V listu zdůrazňuje, že jediným motivem misijní

činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Papež František klade opět důraz na tento úkol, který byl církvi svěřen, a proto si přeje, aby se v celém světě slavil říjen 2019 jako Mimořádný misijní měsíc, kterému by měla předcházet celoroční příprava.

Promysleme si proto ve svých farnostech a společenstvích, jak vyjít sami ze sebe, třeba do svého nejbližšího okolí, jak druhým zprostředkovat to, co sami známe, co jsme zadarmo dostali od Pána. Papežská misijní díla pro vás připravila inspirativní náměty, které vám pomohou toto poslání naplňovat.

Přípravný rok na Mimořádný misijní měsíc

Základem této přípravy bude téma na každý měsíc, na něž naváže doprovodný program, který budou jednotlivé farnosti podle svých možností dále rozvíjet. Mimořádný misijní měsíc říjen 2019 by měl být především intenzivním časem modlitby a reflexe nad misijní činností. Kolektiv pracovníků PMD v ČR vytvořil několik příruček s inspirativními návody, a to jak pro společenství dospělých, tak pro práci s dětmi, které vás provedou následujícími jednotlivými měsíci. Ke stažení jsou na www.missio.cz

Přehled témat jednotlivých měsíců přípravného roku

- **Říjen 2018:** Poslání vyplývající ze křtu
- **Listopad 2018:** Zemřelí svědci víry a misionáři
- **Prosinec 2018:** Každý člověk je božím darem
- **Leden 2019:** Usilujeme o jednotu
- **Únor 2019:** Myslíme na nemocné
- **Březen 2019:** Půst (odřikání)
- **Duben 2019:** Velikonoce

- **Květen 2019:** Maria je naše matka
- **Červen 2019:** Ježíš Kristus – živé Boží slovo
- **Červenec / srpen 2019:** Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření
- **Září 2019:** Křest = přijímej a rozdávej radost evangelia
- **Říjen 2019:** Misijní měsíc

K přípravě všem přejeme spousty darů Ducha svatého a uši i srdce vždy otevřené Jeho působení!

Národní kancelář Papežských misijních děl

Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové tel. 604 838 882, pmd@missio.cz,
Diecézní ředitelka PMD: Mgr. Bronislava Halbrštátová, bronslava.halbrstatova@seznam.cz

www.missio.cz

Odstartovali jsme přípravu na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019

Na Misijní neděli 2018 byl zahájen přípravný rok, který vyvrcholí v říjnu 2019. Tento Mimořádný misijní měsíc se uskuteční u příležitosti sta let od vydání apoštolského listu Maximum Illud papeže Benedikta XV., kterým po první světové válce upozornil církev na její misionářskou odpovědnost, kdy jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Benedikt XV.

jím položil zvláštní důraz na missio ad gentes. Současný papež František seznámil se svým úmyslem kardinála Fernanda Filoniho, prefekta Kongregace pro evangelizaci národů, ve zvláštním listu z 22. října 2017. Jak přímo uvádí, dobrou přípravou na toto slavení se může už letos stát Misijní měsíc říjen, který všem věřícím umožní, aby si hlásání evangelia vzali k srdci, a jejich společenstvím pomůže růst v misijní a evangelizační horlivosti, aby stále rostla láska církve k misiím, jejichž podstatou je „vášeň pro Ježíše, avšak současně i vášeň pro jeho lid“. Církev je „svou podstatou misionářská“ a hlásat evangelium je skutečně milostí a vlastním povoláním církve. Ona v něm nachází svou nejvnitřnější totožnost, neboť církev existuje právě proto, aby hlásala evangelium. V dalším listu vydaném k této události kardinál Filoni vysvětluje: „Jádrem této iniciativy, která se týká celé všeobecné církve, bude modlitba, svědectví a zamyšlení nad ústředním významem missio ad gentes jako trvalého stavu, kdy je člověk vyslán konat první evangelizaci (srov. Mt 28,19). V lidském, náboženském i kulturním prostředí, které dosud není prostoupeno evangeliem, misijní poslání církve vyžaduje, aby předávání víry vedlo k osobnímu životnímu stylu, kultuře i životu ve společenství, které utváří radost evangelia a křesťanské hodnoty. Křesťanská víra projevuje své skutečné poslání, když se naplno věnuje spáse světa. Svědectví milosrdné lásky, odhodlání ke spravedlnosti a pokoji a interkulturní dialog s jinými náboženskými tradicemi při vzájemném respektu k lidskému životu a jeho důstojnosti zejména u těch nejbědnějších členů společnosti, to vše pomáhá nasměrovat poslání církve k hlásání utrpení, smrti a zmrtnýchvstání Ježíše Krista. Právě missio ad gentes, které apoštolská exhortace Evangelii gaudium označuje za paradigma běžné pastorační činnosti církve (srov. EG 15), má být podle papeže Františka jádrem oslav stého výročí apoštolského listu Maximum Illud, který Františkův předchůdce papež Benedikt XV. vydal 30. listopadu 1919. Jinak řečeno, máme „klást Ježíšovo poslání do srdce církve, učinit z něj kritérium, kterým se měří efektivita jejích struktur, výsledky její práce, produktivita jejích služebníků i radost, kterou dokážou probrudit. Protože bez radosti k sobě nikoho nepřitáhneme.“

„Svatý otec pojmenovává čtyři rozměry nebo způsoby, jak se na Mimořádný misijní měsíc v říjnu 2019 připravit a jak ho slavit, abychom překonali rozdělení a protiklad mezi běžnou a misijní pastorační činností i mezi výzvami spojenými s evangelizací v dříve křesťanském prostředí, které je dnes ovšem sekularizované a k náboženství lhostejné, a těmi spojenými s missio ad gentes obracejícím se ke kulturám a náboženstvím, jimž evangelium zůstává dosud neznámé (srov. EG 14). Jsou to: 1. osobní setkání s Ježíšem Kristem živým v církvi: skrze eucharistii, Boží slovo, osobní i společnou modlitbu, 2. svědectví světců, misionářů-mučedníků i vyznavačů víry, kteří jsou jedinečnými projevy místních církví po celém světě, 3. biblická, katechetická, duchovní a teologická formace k missio ad gentes, 4. misijní milosrdná láska jako hmotná podpora ohromného díla evangelizace, zejména missio ad gentes a křesťanská formace v církvích, které patří mezi nejpotřebnější.“

Z dopisu kardinála Filoniho)

Únor 2019

Téma měsíce: Myslíme na nemocné

Návrhy biblických textů:

uzdravení Námána Syrského, uzdravení deseti malomocných, setníkův služebník, uzdravení ochrnutého, slepého, posedlého atd.

Svědectví svatých:

Blažej, Bakhita, Oskar, Pavel Miki, Alois Versiglia a Kalisto Caravario

Zamyšlení a z něj vyplývající modlitba:

- Panna Maria jako pomocnice v nemoci
- nemoc učí trpělivosti
- Bůh dopouští, ale neopouští
- nemoc a stáří nejsou Božími tresty
- staří lidé jsou často studnami moudrosti a vzpomínek

Konkrétní skutky:

- svou pomoc a pozornost zaměřujeme především na staré a nemocné lidi
- povídejme si se starými lidmi o Bohu
- představujeme aktivitu PMD Misijní klub:
<http://www.missio.cz/clenstvi/misijni-klub/>
- navíc pro děti: učíme se zásady první pomoci; pamatujeme si čísla záchranné služby, hasičů a policie; máme-li možnost, pozveme si zdravotníka nebo ošetřovatelku k besedě o jejich práci

Papežská misijní díla – Missio

Papežská misijní díla koordinují a zajišťují misijní činnost katolické církve ve všech kontinentech, zvěstují evangelium, učí lidi v misiích hospodařit, vedou je k spoluú-

časti, respektují jejich důstojnost. PMD pomáhají potřebným bez ohledu na jejich barvu pleti, náboženské vyznání či národnost.

Papežské misijní dílo šíření víry

má na starosti světové misie a podporu infrastruktury mladých církví. Podporu potřebným zajišťují hlavně misionáři, biskupové, kněží, řeholníci a mnoho místních věřících. Toto dílo finančně podporuje stavbu a opravu kostelů, klášterů, far, škol, formačních center apod.

Papežské misijní dílo svatého Petra apoštola

se věnuje podpoře výchovy a formace budoucích kněží na misiích, studujících přibližně v 900 místních seminářích.

Papežská misijní unie

vybízí všechny kněze a řeholníky ve světě, aby ve svém prostředí propagovali a podporovali duchovní a hmotnou misijní pomoc.

Papežské misijní dílo dětí

financováním mnoha projektů v Africe, Asii a Latinské Americe podporuje více než 4 miliony chudých dětí. Projekty zahrnují školy a mimoškolní asistenci nejchudším rodinám, základní zdravotnickou pomoc, starost o hladovějící, oběti válek, AIDS, katastrof, násilí, obchodu s dětmi a další.

Missio

- formuje křesťanská společenství, ve kterých mohou lidé prožívat svoji víru v pokoji a spravedlnosti.
- hraje podstatnou roli v boji proti chudobě, negramotnosti, nemocem, nespravedlnosti a vykořisťování.
- podporuje a povzbuzuje četná povolání v místních komunitách.
- systematicky pečuje o nezákladnější potřeby dětí, chrání jejich práva a důstojnost, vychovává je tak, aby se v dospělosti uměly o sebe postarat.
- respektuje autonomii a identitu všech místních komunit. Umožňuje, aby tradice a zvyky domorodců byly darem pro všeobecnou církev.
- podporuje vzájemnou solidaritu, úctu a lásku.

Dopis z misii: Srí Lanka

Milý otče,

s radostí Vám oznamuji, že jsme prostřednictvím Papežského misijního díla děti od vás obdrželi 2000 USD na provoz dětského domova Sv. Františka v Matala na Srí Lance. Velmi Vám děkuji, že tak štědrě pomáháte dětem v nouzi, o které se staráme a posílám stručnou zprávu o našem projektu, kterým je dětský domov Sv. Františka, určený chlapcům od pěti do 18 let různých ras a náboženského vyznání.

Náš domov leží v hornaté krajině střední části Srí Lanky ve městě Matala, 140 km od hlavního města Colombo, v diecézi Kandy. Sirotčinec byl založený františkánskými misionářskými bratry. Děti v naší péči jsou většinou

sirotci, nebo se jedná o děti opuštěné, chudé a bezmocné. Naším cílem je vychovat z nich dobré občany naší země.

Tento projekt nám umožňuje poskytovat jim základní pomoc jako je zajišťování stravy, oblečení, ubytování, lékařské péče a vzdělání atd. Máme nyní v péči 76 chlapců. Některí z nich k nám byli posláni z dětského centra pro výživu a péči, jiní pocházejí z rozpadlých rodin, nebo jsou podvyživené v důsledku toho, že jejich rodiny nejsou schopny se o ně postarat.

Většina chlapců jsou katolíci a patří do diecéze Kandy, pár z nich však pochází i z jiné části země. Mají určenou každodenní povinnost. Většina dětí navštěvuje vládní školu, účastní se také katechetického a biblického vzdělání zajišťovaného kostelem

Sv. Tomáše v Matala. Jednou týdně mají mši svatou v naší kapli, a v pátek a neděli v kostele Sv. Tomáše. Všechny děti jsou členy Papežského misijního díla dětí a účastní se jeho aktivit.

Rád bych využil této příležitosti a poděkoval všem podporovatelům za to, že nám svými příspěvky v roce 2017 pomohli udržet náš domov v provozu. S vděčností vzpomínáme také na dárce z České republiky, kterým naši chlapci nejsou lhotejní. Chtěli bychom vás ujistit, že se za vás společně s chlapci denně modlíme.

Přeji vám vše dobré. S díky

Bratr J. Selvanayagam C.M.S.F.)
Ředitel domova sv. Františka

Papežské misijní dílo dětí (PMDD)

PMDD je oficiální organizací katolické církve. Heslem PMDD je „**Děti pomáhají dětem**“. Na celosvětové rovině povzbuzuje děti ke starosti o misie, a to modlitbou, vzdělávacími aktivitami, finančně a stáváním se misionáři druhých. PMDD podporuje duchovní i hmotné potřeby dětí. Dnes je přítomno v cca 130 zemích světa, jsou do něho aktivně zapojeny i děti z chudých misijních zemí. Počet dětí v jednotlivých projektech bývá od několika desítek do mnoha tisíc. Finanční podporou přes 3500 projektů v Africe, Asii a Latinské Americe posílá PMDD z celého světa pomoc pro více než 4 miliony chudých dětí. Projekty zahrnují školy a mimoškolní asistenci nejchudším rodinám, katechetickou a komunitní pomoc v odlehlých oblastech, základní zdravotnickou pomoc a další.

Missio systematicky pečuje o nejzákladnější potřeby dětí, chrání jejich práva a důstojnost, vychovává je tak, aby se v dospělosti uměly o sebe postarat.

Historie

- 19. května 1843 – Den oficiálního založení Misijního díla dětí.
- Hlavní myšlenka díla: vytvořit hnutí křesťanských dětí, které budou pomáhat nevěřícím dětem hledat Pána.
- Dílo se rychle šíří po Evropě a v Severní Americe.
- 3. prosince 1880 – Papež Lev XIII. vydává encykliku Sancta Dei Civitas, čímž vyjadřuje plnou podporu církve tomuto dílu.
- 3. května 1922 – Papež Pius XI. uděluje Misijnímu dílu dětí titul „papežské“.

Zakladatel

Mons. Charles August Marie De Forbin-Janson

- * 3. listopadu 1785 – Paříž, Francie.

- Ve velmi mladém věku vstupuje do semináře sv. Sulpicia a chce být misionářem.
- Stává se rektorem semináře a generálním vikářem v Chambéry.
- Uskutečňuje svůj misijní sen: je kazatelem pro kněze a představuje lidem misie.
- 1817 – Cestuje na Střední východ do Egypta, Palestiny, Sýrie a Turecka.
- 1824 – Přijímá svěcení na biskupa v Nancy.
- Silné misijní úsilí opírá o důvěrný vztah k dítěti Ježíši. Úctě k němu celé dílo zasvěcuje a stále ji šíří.
- 1833 – Kvůli své misijní horlivosti musí odejít do exilu. Přijímá pozvání jít kázat do Spojených států a Kanady. Poslední roky života tráví v Německu.
- † 11. července 1844 – Marseille ve Francii

Řekli o PMDD

„Tisíce dětí vychází vstříc potřebám jiných dětí, povzbuzeni láskou, kterou Boží Syn – přicházející jako dítě – přinesl na zem.“

Děkuji těmto dětem a prosím za ně, aby byly i nadále ‚misionáři Evangelia‘. Děkuji také jejich vychovatelům, kteří je doprovázejí na cestě velkorysosti, bratrství, radostné víry, která přináší naději.“

Sv. otec Benedikt XVI.

„Dílo dětí je bezpochyby Dilem, pocházejícím od Boha. Dilem, jež nikdy nemůže být dosti vychváleno ani podpořeno, Dilem, jež zasluhuje, aby rozkvétalo a navždy zůstalo v církvi, jako sláva církve. Dilem, jež děti obohacuje a současně jim pomáhá. Dilem, jež zasluhuje požehnání nebe i země.“

apoštolský vikář tonkinský, sv. Hermosilla (1870)

„Čím více člověk zvažuje myšlenku Mons. Charlese de Forbin Jansona a práci neúnavných apoštolů, jež ji razí, tím více člověk ctí její význam.“

Paul Claudel (Paříž, 27. října 1947)

(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Jana Bílková

Cvičení mentální kondice

365 úkolů na celý rok

Kniha je určena pro všechny, kdo rádi luští, pracují na své mentální kondici a flexibilitě, kdo rádi přemýšlejí a hrají si s písmeny, slovy a jazykem. Brož., 152 s., 225 Kč

Thomas E. Heinzen, Scott O. Lilienfeld,
Susan A. Nolan

Kůň, který uměl počítat

Proč je důležité myslet kriticky

Na začátku 20. století se proslavil jistý učitel s koněm, který umí počítat a rozumí složitým pokynům. Byly schopnosti koně skutečné? Jistěže ne! Ale proč jim uvěřilo tolik lidí a vzbudily takový zájem médií? Američtí profesori psychologie ukazují, jak funguje naše myšlení, jak se vyhnout sebeklamu a jak myslet jasně a kriticky. Brož., 160 s., 269 Kč

Světové misie – Papežské misijní dílo šíření víry (PMD ŠV)

je oficiální organizací na podporu zahraničních misí katolické církve. Podporujeme každou misijní diecézi světa na její cestě k samostatnosti.

V tomto ohledu jsme dosud jedinou takto pracující organizací. Koordinujeme misijní aktivity ve všech kontinentech. Zajišťujeme kvalitní a systematickou pomoc nejchudším v přibližně v jedenácti stech misijních diecézích. Zajišťujeme katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty, podporujeme školy, nemocnice, domovy pro staré lidi, realizujeme stavby a opravy kostelů, a podobně.

Finanční prostředky na projekty ŠV získáváme hlavně ze sbírek pořádaných na říjnovou Misijní neděli. Kromě této celosvětově organizované akce dárce na tento účel přispívají i kdykoliv během roku.

Missio hraje podstatnou roli v boji proti chudobě, negramotnosti, nemocem, nespravedlnosti a vykořisťování.

Historie

- 1818 – Mladá francouzská laička Pauline Marie Jaricot zakládá dílo později nazvané Šíření víry.
- 3. května 1922 – Papež Pius XI. v Motu Proprio Romanorum Pontificium uděluje dílu papežský status. Tím potvrzuje jeho misijního ducha a službu univerzální církvi.
- 14. dubna 1926 – Je ustanoven Světový den modliteb za misie – Misijní neděle.
- 1928 – Dílo se začíná postupně šířit také do misijních zemí.
- V současné době aktivně pracuje přibližně ve 150 zemích světa.

Pauline Marie Jaricot

Zakladatelka

Pauline Marie Jaricot

- narodila se 22. července 1799 v Lyonu, ve Francii.
- V zámožné rodině prožívá šťastné dětství se všim zabezpečením.
- 1816 – Oslovuje ji promluva faráře, poznává marnost a zklamání ze svého dosavadního způsobu života a rozhoduje se ho změnit.
- 1816 – O vánoční noci skládá slib čistoty a objevuje smysl svého života v úctě k Nejsvětější svátosti a v nápravě za urážky proti Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- Zakládá společenství 10 lidí s názvem „Ti, kteří dělají nápravu“.
- 1818 – Společenství dostává misijní rozměr. Podporuje misie modlitbou i týdenním finančním darem „na spolupráci při šíření evangelia“. Každý bere na sebe zodpovědnost najít dalších deset lidí, kteří se budou modlit za misie a dávat jeden centim týdně na tento účel.

- 20. října 1820 – Společenství má již více než 500 členů.
- 3. května 1822 – Společenství dostává název Šíření víry, je oficiálně uznané a stává se největší agenturou na pomoc misím v katolické církvi.
- 1826 – Dílo šíření víry se rozrůstá po Evropě, udržuje přímý kontakt s Kongregací pro šíření víry, vycházejí Anály, které publikují dopisy misionářů.
- † 9. ledna 1862.

V celé historii katolické církve je Dílo šíření víry, jehož je Pauline Marie Jaricot zakladatelkou, největší organizací pomáhající misím.

Pauline Jaricot, mladá francouzská dívka, stála u počátků Papežských misijních děl, zvláště Díla šíření víry (největší agentury na podporu misí v historii katolické církve), které je již od roku 1926 světově propojeno v rámci celé církve s Misijní nedělí.

Pauline se narodila v Lyonu a od svých osmnácti let aktivně podporovala misie. Týdně si šetřila finanční prostředky a denně se modlila. Postupně se k ní přidávali přátelé a známí.

Toužila podporovat šíření víry a radost evangelia ve světě. Již roku 1826 zakládá Le Rosaire Vivant (nám dobře známý živý růženec), pobožnost organizovanou v patnáctičlenných skupinách. Každý člen se zavázal, že se bude denně za misie modlit desátek růžence.

Živý růženec se stal velmi oblíbeným a v době Paulininy smrti – roku 1862 – bylo v samotné Francii více než 150 000 patnáctičlenných kroužků. Dnes i v rámci PMD je možné se do Misijní růže přihlásit.

Dopis z misí: Mexiko

Milí přátelé v Papežských misijních dílech a dobrodinci misí,

srdečně Vás zdravím z Májského regionu v jihovýchodním Mexiku na Yukatánském poloostrově.

Od listopadu 2015 zde působím jako kaplan a před rokem jsem byl jmenován farářem. Spolu s jedním tři-osmdesátiletým kaplanem máme na starosti asi 45 000 obyvatel zde a v okolních 35 vesničkách, které patří k naší farnosti.

Sousední farnosti jsou vzdáleny 80 až 120 km. Rozlohou má naše farnost 5000 km², tedy skoro velikost ostravsko-opavské diecéze.

Některé obce jsou dosažitelné jen po silnicích po desítky kilometrů. Snad si tedy dokážete představit, co to znamená pro dojíždění do vesniček a hromadu pastoračních aktivit. Do vesniček přijde kněz jen jednou za měsíc. Mnoho lidí žije v opravdových chýších, se střešou z palmových listů. Teplota se zde pohybuje mezi 20–38 stupni. V létě bývá v noci 22–25 stupňů, v zimě někdy 18° C – a tomu říkají zima!

Dnes Vám píši unaven po intenzivním dni, kdy jsem navštívil dvě velice vzdálené vesničky. Lidé ale tolik touží po Bohu, že toho člověk nelituje.

Minulý týden jsme zde slavili Misijní neděli. I zde, v misiích, slavíme, modlíme se a pamatujeme na misijní oblasti. Jelikož nám přišlo, nemohli jsme mít plánovanou misijní procesí. Alespoň jsme se setkali v kostele na misijní růženec v barvách kontinentů, každá kaple v naší farnosti má svoji barvu. Letos jsme zde měli růžence, placky a balonky českého Papežského misijního díla dětí. Děti připravily růženec z balonků z naší vlasti. Při obětním průvodu byly přineseny všechny kontinenty a děti dostaly na památku misijní růženec. Modlili jsme se za šíření a růst vřvy ve všech kontinentech – i na tom evropském.

Během týdne jsem navštívil některé vesničky. Uviděl jsem tam, jak pyšně nosí odznak Papežského misijního díla dětí. Vesničané nemají internet, aby se podívali na webové stránky PMD v ČR. Ale myslím si, že jsme prožili duchovně a mnohem intenzivněji tento „misijní most“. A v naší vlasti byl říjnový Missio magazín věnován dění zde v naší farnosti. Tím byli diváci televize Noe spojeni s námi zde.

Děkuji za modlitby a všem velkorysým dobrodincům za podporu misijní činnosti. Pán Bůh zaplat!

S mým kněžským požehnáním

Váš P. Jiří Brabec LC)

(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednávky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

Elisabetta Fezzi, Gabriele Amorth

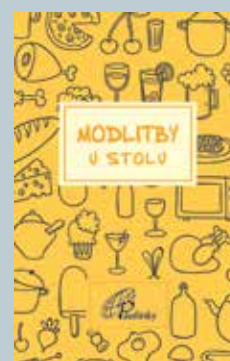
Otec Amorth

Jak ho neznáte

Svědectví o prosté, avšak skálopevné víře paulínského kněze, jemuž se podařilo přimět církve jak doma v Itálii, tak ve světovém měřítku, aby nejen znovu začala brát vážně biblické učení o působení andělů i démonů v dějinách spásy, ale především aby se ve službě exorcistů zapojila do boje proti Zlému. *Brož., 224 s., 299 Kč*

Modlitby u stolu

Malá knížečka, která se může stát vhodným pomocníkem pro společné obědy v rodině nebo různých společenstvích. Obsahuje výběr z modliteb před jídlem a po jídle, žalm dobrořečení, modlitbu Andělů Páně. *Brož., 16 s., 35 Kč*

Dopis z misí: Sýrie

S velkou vděčností jsem prostřednictvím Apoštolské nunciatury přijal váš dar určený na nutriční projekt.

Díky tomu získalo každý měsíc 70 dětí a jejich rodin potravinový balíček se základními potřebami v hodnotě 10 dolarů po dobu 10 měsíců.

Jménem všech obdarovaných dětí a jejich rodin Vám velmi pěkně děkujeme a prosíme, modlete se za mír. Přikládám pár fotografií.

Naši dobrovolníci měli možnost si při práci s dětmi povídat o Pánu Ježíši a modlit se spolu. Kvůli podpoře dalších dětí a k zajištění potravin v následujících měsících spolupracujeme také s dalšími organizacemi.

Omlouvám se za opožděné zaslání potvrzení kvůli obtížné situaci v naší zemi.

S důvěrou ve Vaše porozumění a Vaši podporu Vám a všem Vaším spolupracovníkům Boží požehnání

Mons. Boutros Marayati)
arcibiskup Aleppa

Arménská katolická církev
apoštolský administrátor Kamechlie

Papež František: Proč jsou Papežská misijní díla důležitá?

Před letošním Generálním shromážděním Papežských misijních děl, jehož pastorační část se zabývala dvěma hlavními tématy – přínosem mladých lidí v rámci misí a vztahem mezi evangelizací a digitálním světem, pozdravil **papež František** národní ředitele ze všech kontinentů prostřednictvím videoposelství, které přinášíme v plném znění:

Draží bratři a sestry,

tímto krátkým poselstvím bych rád upozornil na Papežská misijní díla, důležitou, ovšem málo známou realitu v rámci církevní misie. Již od prvních časů byla vzájemná podpora mezi místními církvemi, které usilovaly o hlásání a dosvědčování evangelia, znamením všeobecné církve. Misie, syčená Duchem zmrtvýchvstalého Pána, totiž rozšiřuje prostor víry a lásky až na nejzazší hranice země.

V devatenáctém století, založením Misijních děl, obdrželo hlásání Krista nový impuls, jehož příznačným cílem byla modlitba a konkrétní činnost na podporu evangelizace nových území. Papež Pius XI. uznal misijní díla za papežská, čímž zdůraznil, že poslání církve vůči všem národům leží Petrovu nástupci na srdci. A tak je tomu doposud! Papežská misijní díla dnes pokračují ve své důležité službě, která začala před necelými dvěma sty lety. Jejich národní ředitelé působí ve 120 zemích a u Svatého stolce jejich práci koordinují mezinárodní sekretariáty.

Proč jsou Papežská misijní díla důležitá? Zejména proto, že se máme modlit za misionáře a misionářky, za evangelizační činnost církve. Modlitba je první "misijní dílo" – skutečně první! – které každý křesťan má a musí vykonat, a je také dílem nejúčinnějším, byť to nelze nijak změřit. Zásadním hybatelem evangelizace je totiž Duch svatý, s nímž jsme povoláni spolupracovat. Tato díla navíc papežovým jménem zajišťují rovné rozdělení pomoci, tak, aby se všem církvím dostalo základní podpory na evangelizaci, udílení svátostí, vlastní kněze a katechisty, semináře a pastorační práci. Jde o podporu misionářů, kteří hlásají evangelium, a především o podporu v modlitbě, aby Duch svatý byl přítomen, neboť On nese evangelizaci vpřed.

Povzbuzuji proto všechny ke spolupráci na naší společné úloze hlásání evangelia a podpory mladých církví prostřednictvím misijních děl. Když tak budeme činit, v každém národě se místní církve bude nadále otevírat všem lidem a radostně hlásat dobrou zvěst o Ježíši Kristu, Spasiteli světa.

Všem vám ze srdce děkuji!

Dopis z misí: Filipíny

Drazí z misijního týmu v Čechách!

Jsme tak potěšené při čtení vaší zprávy o vašem prožití misijního měsíce října a při prohlížení fotografií krásných dětí vaší země, s nimiž se cítíme propojeny jako rodina Božích dětí. Často přemýšlíme nad jejich štědrostí, jak samozřejmě nabízejí své síly a nadšení, o to více pak určitě i dospělí... Rodiny a dobrovolníci, kteří se nasazují pro misii církve. Váš příklad pro nás mnoho znamená a jistě vám v tom všem náš Bůh žehná. Je krásné vidět, jak zasazujete semínka misionářského života do srdcí dětí, rodin a farností.

Co se týká nás tady, máme se s Boží pomocí dobře. Někdy nás potkají tajfuny a klimatické změny, jako tomu bylo v září, kvůli příliš silným větrům a padlým stromům jsme přišly o telefonické spojení. Naše oblast nebyla tak zasažena, ale jiné provincie ano. Mnozí přišli o svůj majetek i životy. Zažíváme také zvýšení cen potravin a komodit, čímž jsou samozřejmě nejvíce zasaženy chudé rodiny. Proto jsme v misijním měsíci říjnu každému dítěti a jeho rodině našetřily na dárek v podobě kila rýže. Tuto tradici sestry v klášteře udržují po celou dobu, co je známe – u sochy s. Josefa v předsíni před kostelem mají košík s naváženými balíčky rýže, aby si nejhudší rodiny mohly odnést tu nejnnutnější pomoc, pokud potřebují. Děti přicházejí pomoci v kostele při zpěvu i při liturgii... Školáci se opravdu snaží... Školka běží snad s Boží pomocí dobře...

Posílám také pár fotografií z měsíce října. Modlili jsme se růžencem za misie v rodinách dům od domu – byla to pro nás překrásná zkušenost přinášení požehnání naší blahoslavené Matky do domů na úpatí hor rozpínajících se nahoře nad naším klášteřem, odkud k nám chodí část dětí. A lidé ze všech míst, kam jsme s růžencem došli, se pak shromáždili zde u nás. Také jsme oslavily Den rodičů našich studentů, protože to jeden z našich cílů – povzbuzovat rodiny v jednotě sdílení víry. Tématem byla „Víra, naděje, radost a láska jako základ rodinného života“. Dokonce se podařilo vytvořit i skupiny pro sdílení a aktivity.

Nepřestáváme být vděčné Bohu za naše spojení jako jedno srdce a mysl... právě večer jsme prohlížely fotografie z Čech, které jste nám poslali v minulém dopisu. Stýskalo se nám po vás a chtěly jsme vám poslat nějakou zprávu. A vy jste na druhé straně světa mysleli na to samé a dokonce jste byli rychlejší. Děkujeme vám za fotografie! Ukážeme je dětem, budou šťastné za to povzbuzení dětí z České republiky.

Pozdravy od všech sester od Piety. Stále spojeny v modlitbě

Sr. Gilda a sr. Claudia)

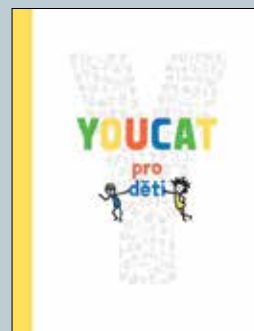

(Knižní tipy

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
Komenského 328, 509 01 Nová Paka
Velké náměstí 36,
500 01 Hradec Králové
zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
www.kna.cz/prodejny

YOUCAT pro děti

Katolický katechismus pro děti a rodiče. Přehledný souhrn nauky o víře a morálce katolické církve přizpůsobený malým dětem. *Flexo*, 240 stran, 499 Kč

Damaris Zehnerová

Šťavnatá chuť všednosti

Uमितe si vychutnat posvátné chvíle všednodenního života?

Zakoušet Boží doteky ve své duši – uprostřed našich každodenních vítězství a proher – je vzácné. A ještě vzácnější je takové chvíle popsat a vzít si z nich to podstatné. *Brožovaná*, 123 stran, 199 Kč

Víra se předává rodinným dialektem

Na svátek Křtu Páně sloužil Petrův nástupce dopoledne v Sixtinské kapli ve Vatikánu mši svatou, při níž jako každý rok pokřtil několik novorozenců.

Letos jich bylo 27, z nich 15 holčiček a 12 chlapečků. Vzhledem k nemalému počtu dětí trvala samotná křestní liturgie bezmála hodinu. Rodiče oslovil papež v krátkém kázání proneseném spatra:

Na začátku obřadu vám byla položena otázka: „*Co pro své děti žádáte?*“ A všichni jste řekli: „*Víru*“. Žádáte od církve víru pro svoje děti, a každé z nich dnes dostane do svého srdce, svojí duše Ducha svatého a dar víry. Tato víra se však musí rozvinout a růst. Někdo mi možná řekne: „*Ano, ano musejí studovat...*“ Ano, až budou chodit na katechismus, budou dobře studovat víru, naučí se katechismu. Avšak dříve než bude víra studována, je třeba ji předat, a to je práce, která je na vás. To je poslání, které dnes přijímáte: předávat víru, předání víry. To se děje doma, protože víra se vždycky předává v rodinném „dialektu“, domácím dialektu, domácím prostředí.

Toto je váš úkol: předávat víru příkladem i slovem tím, že budete učit, jak udělat znamení kříže. Toto je důležité. Jsou děti, které se neumějí přežehnat křížem, a když jim povíte, ať se přežehnají, udělají pohyb, o kterém není jasné, co znamená.

Důležité je však předávat dětem víru svým životem víry: ať vidí vaši manželskou lásku, ať vidí pokoj domova, že tam je Ježíš. A dovolím si dát jednu radu – promiňte mi, že radím – ale nikdy se nehádejte před dětmi, nikdy. Je normální, že se manželé pohádají, to je normální, a bylo by zvláštní, kdyby tomu tak nebylo. Přete se tak, aby to děti neslyšely

a neviděly. Neznáte úzkost, kterou zakouší dítě, když vidí hádku mezi rodiči. Toto je s dovolením moje rada, která vám pomůže předávat víru. Přít se je ošklivé? Ne vždycky, ale je to normální. Ať to však nevidí a neslyší děti.

A nyní budeme pokračovat v obřadu křtu. Pamatujte však: vašim úkolem je předávat jim víru. Předávat doma, protože tam se učí víře; potom se studuje na katechismus, ale doma se víra žije.

A dříve než budeme pokračovat, chtěl bych říci ještě jednu věc. Vy víte, že děti dnes vnímají prostředí, které je jim cizí.

Možná jim je trochu teplo nebo dusno. Pak také pláče, protože mají hlad. Třetím důvodem pláče je prevence... Nevědí, co se bude dít, tak nejprve pláče a myslí, že pak se uvidí... Je to obrana. Ať se tedy cítí pohodlně. A když pláče z hladu, dejte jim jíst. Maminkám říkám: klidně je nakojte, přeje si to tak Pán.

Děti pak mají také polyfonické povolání. Začne jedno a druhé mu dá kontrapunkt. Pak další a další, až máme sborový pláč! A tak pokojně pokračujeme v křestním obřadu s vědomím, že předávání víry je na vás.

zdroj: Vatican news)

Těm kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému ... (Řím 8,28)

aneb má zkušenost z nemocnice

V tomto textu budu hodně osobní, protože **11. února** si připomínáme Pannu Marii Lurďskou a **Světový den nemocných**.

Když jsem totiž na konci loňského roku přislíbil, že napíšu toto zamyšlení, vůbec jsem netušil, o čem budu psát. Netušil jsem to ani vteřinu před oním v podstatě banálním a jednoduchým, ale také osudným skokem z meze přes příkop na silnici. Bylo to při novoroční procházce kolem Skutče...

V tu jedinou vteřinu se vše změnilo – má plánovaná návštěva farnice, která měla narozeniny, a porada s O. Ondřejem se změnila v otázku, kdo mne vytáhne z příkopu a pomůže se dostat k lékařům. Obě kolena měla prasklé úpony a nohy totálně odmítaly poslouchat – při mém jediném pokusu vstát, mi daly obrovskou bolestí najevo, že takto ne....

Pak přišlo to obvyklé – dobří řidiči, kteří zastavili, sanitka, vyšetření a ještě ten večer operace v Chrudimi a přede mnou perspektiva aspoň dvou měsíců (možná i víc), kdy chodit nebudu, a dlouho ani stát, zpočátku ani sedět.

Nejde ale jen o mne – lituji kolegu O. Ondřeje i další obětavé kněze, kteří budou zatím bohoslužby vykrývat, člověk sám taky musí zrušit spoustu schůzek a akcí – najít náhradu, něco odložit na neurčito...

Toto píšu v prvních dnech po mé operaci a pobytu v nemocnici na kraji města ...

Učím se vnímat více Boží vůli – **co mi tím asi chce Pán říci?** Rozhodně je to

pro mne obrovská lekce víry, trpělivosti a důvěry, jako i lásky a přátelství, kterého se mi tak hojně od Boha i od lidí dostává.

Jsem za to vděčný. Také mám čas si trochu srovnat své priority a směřování.

Pochopil jsem, že **některé věci jsou nedělitelné**, pokud si jimi člověk neprojde sám. Každý bezmocný nebo dlouhodobě nemocný si prochází školou pokory, jakou vám život ve zdraví nenabídne... Například zůstat na míse na posteli a čekat trpělivě na sestru, až vám přijde otřít pozadí – sami to totiž nezvládnete – je takovou vstupní zkouškou...

Ten **pohled z druhé strany** – kdy jste (vleže) o polovinu menší než zdraví kolem vás, kdy si musíte prakticky o vše někomu říci, kdy se snažíte myslet ze dne na den a ne na perspektivu víceměsíční bezmocnosti, je velmi poučný... a co teprve lidé, kteří to musí nést celý život...

Píšu to samozřejmě s vědomím, že mnozí zakusili nebo zakoušejí jistě mnohem větší utrpení a bolesti i zkoušky celoživotní ... Já jsem v oboru – být pacientem – opravdu začátečník...

Rád ale připomínám, že v těchto neradostných chvílích si o to více uvědomuji, **jakým pokladem jsou svátosti, Boží Slovo** (zrovna dnes ráno jsem četl úryvek ze Sir 2,9 – *Kdo se bojíte Hospodina, doufejte v příchod dobrých věcí* a hned následné události mne naplnily nadějí ohledně další léčby) a vůbec naše **víra v Pána je skutečnou podlahou, jistotou**, o kterou se můžeme opřít.

A na závěr pár výzev nebo proseb

Výzva k milým návštěvníkům – krátké návštěvy potěší, někdy i delší, milá je sms nebo mail a samozřejmě modlitba a nabídka vašim nemocným, jestli nechtějí zařídit návštěvu kněze.

Výzva pacientům – nebojme se říci si o sv. nemocných a sv. přijímání – nějaký kněz v okolí se jistě najde ... divili byste se, jak se spolupacienti na pokoji vždy ztiší a respektují tu posvátnou chvíli. Zkuste, pokud to půjde, obětovat své bolesti za své okolí, nebo konkrétní problémy vašich přátel. Má to velkou hodnotu.

Lékařům – zkuste prosím při vizitě změnit tempo pendolina na poklidnou místní lokálku, která se nebojí zastavit a vyslechnout...možná byste se divili, kolik pacientů si sumíruje při marném pokusu usnout, formulaci dotazů a hledá taktiku, jak vás na chvíli oslovit...třeba i proto, aby vám poděkovali za výbornou práci.

Sestry a bratry a ošetřovatele a další bych rád upozornil na hodnotu a sílu laskavosti, jemnocitu, úcty a úsměvu, i když my pacienti vám dáváme zabrat ... Jsem skálopevně přesvědčen, že toto je medicína k nezaplacení ... mnozí to umíte, jen tak dál.

V každém případě – ať jsme v jakékoliv pozici, věřme, že nás tam poslal Bůh a má nás to k něčemu dobrému posunout a v každém zúčastněném na nás čeká On....

Všem ze srdce žehná

O. Jan Linhart)
toho času Hamzova léčebna Košumberk

Masopust, masopust, jen mě holka nevopust'

Za starodávnou tradicí ve Vortové u Hlinska

Časem nevázaného veselí a hodování je masopust. Žádné „carni vale“, žádné „maso sbohem“. Právě naopak! Masopust neznamenal pro naše předky půst, jak si mnozí myslí, vyvedla mě z omylu vedoucí Souboru lidových staveb Vysočina **PhDr. Ilona Vojancová**. V období masopustu máme naopak „maso popustit“ na stůl. Mezi typické pokrmy patřily v minulosti uzené, jitrničky a další dobroty z masa. Však to byl čas zabijaček, ale také lidových zábav a svateb. Hospodyně smažily koblihy a boží milosti, pekly masopustní koláče, hospodáři vytahovali lahvičky s něčím ostřejším a hostinští naráželi sudy.

„Peče šišky a kobližky, k tomu korbel piva ...“, zpívalo se na Hlinecku. V některých vesnicích se tam (Hamry, Studnice,

Vortová) masopustní obchůzky konají spontánně po několik generací v téměř nezměněné podobě dodnes. V listopadu 2010 byl průvod maškar, lidově zvaný „vostatky“, zapsán do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva organizace UNESCO. Součástí světového kulturního dědictví se stal pro svoji jedinečnost, spočívající především v dodržování tradičního charakteru obyčeje.

„Masopustem se nazývá období, které začíná po svátku Tří králů (6. ledna) a končí v úterý, které předchází Popeleční středě,“ připomíná Ilona Vojancová. „Tedy končí šest týdnů před Velikonocemi.“ Masopustní obchůzka navazuje na prastarou tradici. Především je to kult plodnosti

a kult Země, který se v obchůzkách na Hlinecku objevuje. Nejstarší doložené zmínky o nich pocházejí z druhé poloviny 19. století. Zvyk je ale mnohem starší. Můžeme v něm vysledovat předkřesťanské jarní obyčeje a zvyky, které končily zimu. Kroniky obcí nebo i psané vzpomínky pamětníků zachytily také tradiční skladbu masek. Některé detaily kostýmů se pochopitelně proměnily. Původně čisté přírodní materiály se dnes už jen obtížně shánějí, ale v zásadě ty kostýmy jsou shodné. Stejně jako podoba a funkce masek v minulosti a v současnosti. Jenom pro zajímavost. Za masky se většinou převlékají muži, a to i do masky zvané „žena“. To souvisí s už zmíněným kultem plodnosti. Pro naše předky byl muž nositelem plodivé síly, proto jsou maškarádi

rodu mužského. Vesnické masopustní obchůzky na Hlinecku neorganizuje žádný folklorní soubor, jejich pořádání pouze zajišťuje Sbor dobrovolných hasičů příslušné obce.

V posledních čtyřiceti letech se termín konání masopustní obchůzky přesunul na sobotu (případně neděli) nejbližší k Masopustnímu úterý. Průvod vychází časně ráno z místa, které je předem domluvené. Masky kráčejí v ustáleném pořadí. Za veselého vyhrávání průvod kráčí k obydlí starosty požádat ho o povolení obchůzky. Jménem všech maškarařů žádá o povolení laufr (strakatý), starosta povolení udělí. Poté se masky s muzikou vydají na obchůzku vesnicí. Ten den je jim prominuta nejedna rozpustilost. U každého domu zahrájí, zazpívají a turci zatancují. Hospodář s hospodyní maškarařů a muzikanty pohostí a přispějí do pokladničky. Obchůzka končí obyčejem, který představuje porážení masky zvané kobyla. Když maškary obejdou celou vesnici, shromáždí se spolu s diváky na domluveném místě. Masky si stoupnou do kruhu, v jehož středu pobíhá kobyla s rasem. Obvykle ras přečte testament obsahující domnělé hříchy, kterých se kobyla během roku dopustila. Text humornou

formou reaguje na nejrůznější události ve vesnici i na události dotýkající se celé společnosti. Po přečtení dostane ras pokyn, aby kobyle přetnul žílu. Kobyla se svalí na zem, ostatní masky kolem ní tančí kolo. Po chvílce dá ras kobyle napít kořalíčky, ta vyskočí a tančí zvesela s ostatními maskami. Tímto masopustní obchůzka končí a maškaraři pozvou všechny přítomné na taneční zábavu. Patří ke cti každého maškarařa, aby se večerní zábavou zúčastnil.

**” Jemine, domine,
masopust pomine.
Jemine, domine,
masopust pryč.
Masopust přestane,
růženec nastane,
jemine, domine,
masopust pryč.**

„Přes to nejede vlak,“ potvrzuje bývalý vortovský starosta **Ladislav Šmahel**. „V hospodě to všechno začíná i končí. Nevobcházíme jenom tady. Dobřejch 20 let jezdíme na Veselej kopec, vystupovali jsme ve Svitavách, Litomyšli, Poličce,

byli jsme i ve Strážnici. A k nám jezdí lidi z celé republiky. Svého času sem jezdili i z Austrálie. Holanďani tady byli, Němci, Poláci. A jednou 10 ministrů kultury z EU. Ten masopust je tady už mraky let, to už nikdo nepamatuje, kdy to vzniklo. To se dědí z děda na otce a z otce na syna. Jsou rodiny, který v tom tradují. U nás chodil otec, já a teď syn. Má to své pravidla. Začal jsem za turka, pak strakatý, po něm jsem chodil slaměnýho a skončil jsem v masce žida. Toho jsem chodil asi 25 let. V těch lidech už to je už od mala. Můžu mluvit podle sebe. Už jako kluk jsem se na to klepal, dostat se do masopustu. Je nás 20–25. To záleží na tom, kolik lidí se dá dohromady. Musí být strakatý, žena, dva turci modří a dva červení, černá maškara. Jestli se dá dohromady po dvou, třech, i po čtyřech jsme chodili, její počet není daný. Jenom masky. Neexistuje, že by šel někdo třeba za hastrmana nebo za cikánku. To by u nás nešlo. Všechny masky udržujeme tradiční.“

„Já třeba chodím za rasa,“ přidává se **Jaroslav Meduna**. „Letos dvanáctý rok. Já jsem tady postavil a přistěhoval jsem se. Bejvalej starosta přišel do hospody a řek „budeš chodit za rasa,“ tak chodím. Ras symbolizuje v obci čistotu, pořádek a zdraví. Každého vyšetří a stanoví

(Pozvánka

Masopust ve Vortové bude letos 2. března

Svědky letošní masopustní obchůzky ve **Vortové** můžete být 2. března. Průvod maškarádů vyrazí od místní hospody v 8.00 hodin.

V nedalekém **Hlinsku** můžete zároveň navštívit stálou Expozici masopustních masek a obchůzek. Najdete ji v domku č. p. 362 v památkové rezervaci Betlém. Expozice vám představí tradiční kostýmy některých typických masek i atmosféru samotné obchůzky prostřednictvím množství fotografií a krátkého filmového dokumentu. Vystaveny jsou i důležité dokumenty provázající zápis starodávného obyčeje na seznam UNESCO. Otevřeno je denně mimo pondělí.

Letošní návštěvnická sezóna na 8 km vzdáleném **Veselém Kopci** začne 19. dubna. Do té doby je vyhledávané muzeum v přírodě zavřeno.

diagnózu. Proto bílý oblek, červené trásně, podkolenky, černé boty a klobouk s růžičkami. To je na té masce to nejpracnější. Buřty přes rameno, ježovice a bič, kterým se práská a honí kobyla. Mně to nebylo cizí. Měl jsem babičku ve Stanu, tam se v minulosti taky chodilo. Můj otec tam chodil. Taky mě to lákalo, ale v tom Stanu a Vítanově to pak přestalo, tak jsem neměl možnost. Začal jsem až tady. A taky poznal, co vobnáší údržba kostýmu. Po vostatkách trásně odpárat, všechno vyprat, krejzlíky naškrobit. Pak to zase všechno našít zpátky, aby to bylo připravený na další sezónu.“

„Já jsem žid, chodím už skoro 30 let,“ přidává se další vortovský maškarád. „Za turka tři roky, pak jsem byl za strakatýho, za slaměnýho a teď jsem žid. Obchodník, nabízím různé věci, prodávám. Za korunu koupím, za dvě prodám. Moje maska jsou staré tkalcovské cucky, na zádech velká podprsena, je to strašně těžké. Když jsme zpocený, tak tejdén se to musí sušit. O čepici se taky musíme starat. Věnečky, ty se musí dělat, růžičky. Ta maska vobnáší nějakou starost. Když nás ženská chytne a vyválíme se s ní na sněhu, ty růžičky jsou z krepáku, to se pomačká. Já jsem masku podědil po strejdoj. To je tradice, že to nikdo cizímu nedá. To si musí každé udělat

sám. Jazyk mám nabroušenej dost, tak mně to chodí dobře.“

„Víc než 80 baráků musej ve Vortový vobejt,“ doplňuje **Ladislav Šmahel st.** „U každýho stavení panáček. Jsou ale takoví otrlíci, že si dá i dva. Někdo jenom půlku. To záleží na každým tom maškarádoj, jak se cejtí. A to není jen přes den! Večer se jde domů převlíknout a musí přijít na zábavu. A tady je do nedělního rána, třeba do pěti hodin. 24 hodin před tím začínáme přistrojovat slaměný. Ty tu musí bejt v sobotu v pět ráno. Jednoho přistrojit trvá tak hodinu, hodinu a půl. Záleží na tom, kolik je tady lidí na to přistrojení. Do půl osmé musí bejt tři hotový. Aby se v osm vyšlo. Kapela musí ještě zahrát na sále, masky se musej proskočit, všechno připravený a jde se k starostoj žádat vo povolení. Kapela je z Hlinska, Hlinečanka. Letos už s námi táhne, tuším, dvaadvacátý rok. Pod vedením Miroslava Jehličky, už takovejch roků se s náma trestá. Všechno s náma vytrpěj, všechny ty štace vobjedou, a hrajou perfektně. Jsme už sehraná parta. Nedovedu si představit, že bysme měli jinou kapelu než Hlinečanku.“

„Kobylky, ty musí táhnout tu maškaru pěkně vod chalupy k chalupě,“ přibližuje svoji masku **Jindřich Sedláček**. „To je

symbol síly. Strakatej se ženou nás vedou, ale my ten průvod táhneme. Vepředu mám vyřezaného koně, na sobě deku s kovovým obloukem, aby ta silueta vypadala jako jezdec na koni. Trojúhelníková čepice, poměrně velká, na ní spousta růžiček, v ruce bič. Je to vzpurná kobylka, jankovitá. Ale hlavně veselá, rozpustilá. U každé chalupy musíme pošlapat hnůj, aby byla dobrá úroda. Když není, pošlapem aspoň záhonek. Taky jsem začínal od píky, jenom turka jsem vynechal. Chodil jsem za ženu, pak za kominíka, za slaměného, teď chodím kobylu. K tý patří ras. Ten může hospodáři nabídnout kobylu nebo její služby, třeba vytahání dřeva z lesa. Ještě k těm růžičkám. Na tý čepici jich je kolem stovky. V ruce máme „vortovské staročeské mazání černé“, stoprocentně ekologické. Saze s indulonou. Saze samozřejmě ze dřeva, aby to nebylo nějak škodlivý. Je to symbol té Popeleční středy, každej tu čmouhu pro štěstíčko musí mít.“

77 Masopustní outerek, každej starej paděrek do hospody de a tam tancuje. Na holku si zavolá, aby s ním šla do kola, směj se holka směj, do tance se dej! Muzikanti zahrejte, vo čerta se starejte, kapsu peněz mám, všecky vám je dám. Zejtra středa škaredá, užijme dnes, co se dá. Na zejtřejší den zbejvá popel jen.

„Slaměný to nemá jednoduchý,“ připojuje se **Ladislav Šmahel ml.** „Člověk není schopnej se do té masky sám přistrojit. To si musíte vzít takovej nárichtuněk na sebe, kšandy, to vám daj chlapi. Dáte si k tomu provázky, pak zástěru, tu vám chlapi musej vzađu uvázat, protáhnout ruce, daj vám sukni, rukávy, to

všechno musej na vás udělat dva lidi. Vy jenom stojíte jako panák v poli, roztažený ruce a nohy, nemůžete se v tom pomalu hejbnout. Všechno se musí zastríhat, upravit, dát kanýry kolem krku, rukávů. Ta maska se dokončuje při strojení, ale plete se dopředu. My musíme do polí dřív, než vyjedou kombajny. Ručně posekat, ručně vymlátit, dát na půdu, schovat tak, aby to myši nesežraly. A pak, když přijde masopustní období, tak to zase z tej půdy sundat, cepy vymláčenou pěknou slámu. Z tý se to uplete, přijde masopustní sobota a hurá do toho. Maska je každej rok nová. Co každej rok! Na každou obchůzku. Výroba trvá tak tři hodiny, než se uplete. Jeden pletař, jeden podává, ta sláma musí bejt namočená v teplej vodě, napařená, suchá by se lámala. Čepice je taky upletená ze slámy, má malý a velký věneček, tři cípy, na každém tři růžičky a z nich ještě pentle dolů. Každá selka si ze slaměného musí utrhnout stýblo, aby měla dobrý vyvedení hus. Já už chodím přes 20 let. Chodil jsem za červeného turka, pak jsem přešel na strakatýho, pak na slaměného, až jsem zdědil po otcoj žida a ten už mně asi zůstane, dokud budu schopnej chodit.“

„Turci,“ doplňuje syna **Ladislav Šmahel st.**, „jsou dva modří a dva červení. Měli by to bejt mladý kluci svobodný, jak dřív se říkalo před vojnu. Zdatný, aby ten masopustní rej vydrželi. Před každým tím barákem musej zatancovat kolečko, 4-5 písniček. A hodně vyskakovat, ukazovat podrážky. Jak vysoko vyskakujou, tak vysoko vyroste obilí a len. Zástupci černé maskary přitom dotírají na přihlízející a tropí s nimi různé rozvernosti. Rasové, židi, slaměný a kominíci. Kominík je maska celá černá. Černej voblek, bílý lampasy, na zádech hodiny. Na pozadí, na loktech, na kolenou. Velký strapce, na hlavě bílou čepici s růžičkama, kosinky z husy, v ruce hůl a košťátko, aby mohli vymetat komíny v každý chalupě. Tady kousek od Hlinska jako by se zastavil čas. Ale v tý tradici se nedá polevit, o krok ustoupit. Tu budeme udržovat, aj kdybychom v tom Unescu nebyli. Ten odkaz předků budeme zachovávat.“

Eva Zálešáková)

(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Michal Černoušek

Děti a svět pohádek

Kouzlo vyprávěného slova

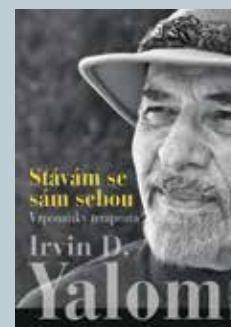

Pohádky mají ve vývoji malého dítěte nezastupitelné místo a mají i terapeutickou hodnotu. Kniha obsahuje studie o nejznámějších pohádkách a studie Význam čertů v pohádkách, Pohádky jako průprava k řešení problémů a Pohádky a dvojí tvář ideálu. Brož., 200 s., 275 Kč

Irvin D. Yalom

Stávám se sám sebou

Vzpomínky terapeuta

Známý psychiatr ve svých pamětech odkrývá celý svůj život. Jeho kniha je také vzpomínkami obořu. Se čtenářem se loučí jako starý muž, který bere občasně výpadky paměti jako jistou výhodu. Kniha, na které pozapomněl, si může přečíst znovu. Váz., 336 s., 449 Kč

Domov sv. Josefa

jediné lůžkové zařízení v České republice pro osoby nemocné roztroušenou sklerózou

„Domov není místo, kde bydlíš, ale místo, kde Ti rozumějí.“

Ch. Morgenstern

1 poslání

plnohodnotný život pro nemocné roztroušenou sklerózou

5 cílů

1. zlepšit zdravotní stav, 2. vyrovnat se s nemocí, 3. pomoci k větší soběstačnosti, 4. začlenit se do společnosti, 5. předávat zkušenosti

480 nemocných za rok

obdrží komplexní pobytové služby na 4 různých typech pobytů v Domově (zdravotní, odlehčovací, dlouhodobý, chráněné bydlení) v České republice však žije téměř 20 000 lidí s touto nemocí

18 937 hodin rehabilitační péče ročně

více než 10 rehabilitačních pracovníků denně zajišťuje cvičení pro nemocné

Pomáhejte s námi podpořit dobrou věc

Pošli DMS a pomoz

DMS DOMOVJOSEF 30

DMS DOMOVJOSEF 60

DMS DOMOVJOSEF 90

Pošli trvalou DMS a pomoz

DMS TRV DOMOVJOSEF 30

DMS TRV DOMOVJOSEF 60

DMS TRV DOMOVJOSEF 90

na telefonní číslo **87 777**

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč, Domov sv. Josefa obdrží 29, 59 nebo 89 Kč. Více informací a postup zrušení trvalé DMS na www.darcovskasms.cz

č. účtu: 78-8832560277/0100 | variab. symbol: 7280 | adresa: Žireč 1, 544 04 Dvůr Králové n. L.

Stavba nové kaple v Chvojenci

V obci Chvojenec na Pardubicku roste nová kaple. V obci žádná sakrální stavba nestojí, proto se obyvatelé Chvojence rozhodli postavit si svoji kapli sami.

Na místě nově vznikající kaple stála kdysi hasičská zbrojnice, která měla zvoničku. „Vyšli jsme tedy z historie a nyní trochu tvoříme budoucí historii. Konzultujeme stavbu a její smysl s holickým páterem Radkem Martinkem, protože bychom chtěli, aby objekt sloužil nejen ke křesťanským účelům, ale také jako místo, kde vzpomeneme místní rodáky, padlé ve světových válkách“, přiblížila záměr obce její starostka Jaroslava Pišová.

Na stavbu kaple nejsou použity novodobé stavební materiály. Postavena je z klasických cihel a místní lidé si ji staví svépomocí. O tom, komu bude po dostavení zasvěcena, není ještě rozhodnuto. Ve hře je i sv. Florián jako patron hasičů. „Co se týká interiéru, rádi bychom jej vyzdobili řezbařinou, stěny zůstanou bez freskové výmalby. Přemýšlíme nad okny, zda vitrážová nebo pískovaná. Zvon,

ⓘ Kapli ve Chvojenci nestaví farnost, ale obec. Připomínat má také oběti silničních nehod na vedle probíhající nebezpečné silnici 1/35; foto: Pavel J. Sršeň

který jsme měli v obci, již máme zrepasovaný“, ještě dodala starostka obce, podle které se s chvojeneckým místostarostou na stavbě realizují, protože od místních obyvatel dostali plnou důvěru. Kaple

bude slavnostně vysvěcena na podzim 2019, a jak starostka řekla, rádi by pozvali některého z biskupů.

Pavel J. Sršeň)

(Výzva

Poznáte ukradené figurky z betlému?

Šest figurek z historického betlému, vystaveného během vánočního času v kostele Božského Srdce Páně v Hradci Králové na Náměstí 28. října, ukradl v prvních lednových dnech letošního roku dosud neznámý zloděj. „Všechny ze dřeva vyřezané postavy jsou vysoké 25–35 cm. Případu se ujala policie ČR. Pokud by někdo ukradené figurky, staré asi 80 let, poznal, ať se určitě obrátí na policejní linku 158 nebo na jakoukoliv policejní služebnu“, sdělil ke krádeži P. Zdeněk Novák, duchovní správce kostela Božského Srdce Páně.

Biskupství královéhradecké

Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové

Pro ty, kteří mají zájem skloubit svoji profesi s podporou hodnot nejen hmotných, Biskupství královéhradecké nabízí uplatnění v Hradci Králové na pozici:

právník

Z hlediska právní agendy řeší Biskupství královéhradecké kromě vlastních právních záležitostí také právní záležitosti jím zřízených Římskokatolických farností. Jde o velmi pestrou agendu a vítáme aktivní přístup k řešení problémů ve spolupráci s odpovědnými odbornými pracovníky. Dbáme na přístup založený na křesťanských hodnotách.

Náplň práce:

- Zpracování právních rozborů a stanoviska.
- Provádění výkladu právních předpisů.
- Poskytování právních rad.
- Příprava návrhu smluv, právních podání a žalob.
- Vyřizování a vedení právní agendy v jednotlivých oborech práva.
- Vyjadřování se z právního hlediska ke spisům v procesu schvalování.
- Zodpovědnost za vyřizování dokumentů a spisů ve spisové službě.
- Sledování změn v legislativě a judikatuře a informování příslušných vedoucích.
- Mimosoudní vymáhání pohledávek a řešení právních sporů.
- Zastupování zaměstnavatele v řízení před soudy a jinými orgány.

Požadujeme:

- Právní vzdělání s praxí alespoň 2 roky.
- Řidičský průkaz sk. B

Osobní předpoklady:

- Zodpovědnost, pečlivost, samostatnost.
- Dobrá orientace v církevním prostředí výhodou.

Nabízíme:

- Práci na plný nebo i částečný úvazek dle vzájemné dohody.
- Příjemné pracovní prostředí v centru Hradce Králové.
- Možnost profesního a osobnostního růstu.

Nástup možný ihned – dle dohody.

Cítíte-li se touto nabídkou osloveni a splňujete-li uvedené požadavky, zašlete nám svůj životopis, motivační dopis, reference. Příhlašku s požadovanými přílohami zašlete obratem na adresu: personalni@bihk.cz, Ing. Taťána Blažková, telefon: 495 063 604.

Biskupství královéhradecké (dále jen „Biskupství“) informuje uchazeče, že je správcem osobních údajů dle nařízení GDPR. V té souvislosti uchazeče vyzývá, aby do životopisu a dalších materiálů uváděli pouze relevantní údaje nezbytně nutné pro kvalifikované rozhodnutí ve výběrovém řízení. Biskupství je bude zpracovávat výhradně za tímto účelem, právním základem pro zpracování je postup před uzavřením pracovní smlouvy a oprávněný zájem Biskupství. Materiály neúspěšných uchazečů Biskupství uchová pouze po dobu šesti měsíců, poté je skartuje. Každý uchazeč má právo požádat o informaci, které údaje o něm Biskupství zpracovává a proč, dále má právo na přístup k těmto údajům, na jejich doplnění, aktualizaci či upřesnění. Proti zpracování osobních údajů lze v odůvodněných případech vznést námitku, požádat o výmaz či omezení zpracování. Ve všech záležitostech ochrany osobních údajů se mohou uchazeči obracet na pověřence pro GDPR, jehož kontaktní údaje naleznou na webových stránkách bihk.cz v sekci Kontakt. Se stížnostmi se Uchazeči mohou obracet na Úřad pro ochranu osobních údajů.

Biskupství královéhradecké si vyhrazuje právo prodloužit výběrové řízení, případně neobsadit pracovní pozici, pokud uchazeči nenaplní očekávání organizace.

◀ V loňském roce se na broumovskou kopii Turínského plátna přišlo do refektáře podívat více jak 40 tisíc návštěvníků; foto archiv Agentury pro rozvoj Broumova

Turínského plátno v Broumově

Již 20 let uplynulo od objevení unikátní kopie Turínského plátna v broumovském benediktýnském klášteře. Vzácný artefakt je vystaven v klášterním refektáři, který je součástí prohlídkového okruhu. Druhou lednovou sobotu mu klášter věnoval speciální den.

Vzácnou kopii Turínského plátna našel přesně před dvaceti lety současný správce kláštera Přemysl Sochor. Plátno bylo ukryto za štukovým věncem v klášterním kostele sv. Vojtěcha. „Byl to překvapivý objev. S tehdejšími správci kláštera P. Norbertem Josefem Zemanem O.Praem. jsme věděli z nápisu SANCTA SINDON umístěného na stuhách věnce, že za ním uložená schránka se bude týkat Turínského plátna (Sancta Sindon je „terminus technicus“ pro Turínského plátno). Domnívali jsme se, že se tam bude nacházet třeba nějaká nitka z originálu, nebo něco podobného. Při otevření stránky jsme byli nejprve trochu zklamáni, že je tam složený pouze zaprášený pruh látky. Až po rozvinutí jsme spatřili na plátně obrysy těla a zprostřed plátna vypadla latinsky psaná autentika (průvodní listina). P. Norbert začal text překládat. Tehdy nám bylo jasné, že se jedná o něco mimořádného,“ uvedl Přemysl Sochor.

Dvacáté výročí oslavil klášter speciálními prohlídkami zaměřenými na Turínského plátno, jeho historii a zajímavosti. Maiwaldova akademie Vzdělávacího a kulturního centra Klášter Broumov uspořádala interaktivní prohlídky středověké klášterní písařny pro děti i dospělé, rovněž zaměřené na Turínského plátno. Broumovský klášter loni navštívilo více než 60 000 lidí. Do areálu kláštera táhne lidí nejen klášterní prohlídkový okruh, ale také koncerty, výstavy, divadelní představení, vzdělávací programy a další akce Vzdělávacího a kulturního centra Klášter Broumov. Pro rok 2019 připravil klášter novinku, která se bude týkat letních měsíců. „Na červenec a srpen chystáme podvečerní prohlídky, kterými bychom chtěli rozšířit nabídku prohlídkového okruhu a zároveň reagovat na loňská letní vedra a nabídnout tak lidem k návštěvě kláštera komfortní čas v přijatelných teplotách,“ sdělila Kateřina Ostradecká.

Velká část kláštera v Broumově prošla v roce 2015 rozsáhlou rekonstrukcí za téměř čtvrt miliardy korun a díky tomu velmi narostla návštěvnost klášterního komplexu. Při běžných prohlídkách návštěvníci mohou projít klášterním kostelem, navštívit dochovanou knihovnu se 17 000 svazky knih či klášterní refektář s kopií Turínského plátna. Benediktýnský klášter, který je národní kulturní památkou, vznikl ve 14. století. Barokní podobu z 18. století mu vtisknul Kilián Ignác Dientzenhofer.

Pavel J. Sršeň)

(Blahopřání

Jiří Polák 80letý

Ve čtvrtek 17. 1. oslavil pan Jiří Polák z Libice nad Cidlinou významné životní jubileum 80 let. Po léta nezištně působil jako varhaník a regenschori v domovské farnosti, i na kůru kostela Povýšení sv. Kříže v Poděbradech. Varhanickou službu konal i v dalších kostelech v Polabí.

Od 70. let minulého století vedl s manželkou Blankou poděbradský chrámový sbor a posléze scholu. Z aktivit těchto hudebních těles lze připomenout účinkování při slavnostním ukládání ostatků sv. Vojtěcha do oltáře v libickém kostele, které vykonal kardinál Tomášek, obdobně při vysvěcení zrekonstruovaného oltáře v chrámu ve Veltrubech. Bez nadsázky se dá konstatovat, že veškeré hudební produkce v poděbradské farnosti i v okolních farnostech (Nymburk, Kolín, Kostomlaty nad Labem, Libice nad Cidlinou) by bez jeho aktivního přístupu nemohly proběhnout.

Kromě zmíněných církevních obřadů a slavností nelze opomenout ani téměř každodenní varhanickou službu v Poděbradech, kam přijížděl na kole z Libice nad Cidlinou za každého počasí. Za zmínku stojí též jeho profesionální přístup při doprovodu sólistů, ať už pěveckých či instrumentálních, často aniž by měl možnost si příslušný doprovodný part předem nastudovat.

Jako dlouholetý člen pěveckého sboru a scholy, kterou pan Polák vedl, bych mu chtěl také touto cestou poděkovat za jeho záslužnou činnost. Sám ze své vrozené skromnosti nikdy nečekal na chválu a dík od lidí. Ať mu tedy dobrý Bůh odplatí roky jeho služby v našich farnostech.

Jiří Václav Sebera, farnost Poděbrady)

Jaký byl evangelizační kurz Alfa 2018 v Hradci Králové?

Podzimního, již 9. křesťanského evangelizačního kurzu Alfa, který proběhl od 10. září do 26. listopadu 2018 se zúčastnilo v jednotlivých večerech většinou 12 až 15 účastníků. Celkem se alespoň na jeden večer přišlo podívat kolem 30 lidí.

Velkou podporou pro nás byla pravidelná adorace v kapli Nového Adalbertina při každém večeru kurzu nejenom před zahájením, ale i v průběhu přednášek i diskuze ve skupinkách. Pořadatelský tým s více než třicet spolupracovníky se dobře doplňoval a střídal ve všech různých potřebných činnostech. Dále nás podpořila redakce městského časopisu Hradečák, když nám uveřejnili postupně asi 7 inzerátů s pozváním a programem kurzu, to samozřejmě jde do všech poštovních schránek v Hradci Králové. Pozvánka na kurzy Alfa byla také třikrát uveřejněna v časopisu Radnice, který provozuje od roku 2017 jiná firma než dříve... Další pozvánky byly rozdávány v počtu cca 3-4 tisíce přímo na ulici v rámci Týdne otevřených kostelů, dále 4 tisíc letáčků bylo rozdáno do poštovních schránek a královéhradeckých kostelů a reklama na facebooku měla několik tisíc zhlédnutí.

Malé plakátky máme umístěny na více místech v Hradci Králové. U kostelů, hřbitovů nebo na dalších místech. Je to stále málo, protože jsou známy informace z výzkumů reklamních agentur, že teprve, když člověk slyší a vidí neznámou reklamu minimálně třikrát, začíná reagovat a uvědomuje si, že jde o něco nového. Také z tohoto důvodu je velice potřebné mít pokoru, odvahu a obětavost k osobnímu pozvání blízkých a známých lidí. Nedostatek pokory nás katolíků je také, možná pro mnohé překvapivě, jedním z hlavních důvodů neschopnosti evangelizovat. Odvaha může „přijít“ sama. Když chybí pokora, nejde určitě nic v oblasti evangelizace dobrého udělat.

Úvodní přednášku kurzu měl P. Jaroslav Brožek. Některá témata kurzu Alfa přednesla MUDr. Veronika Vršanská (Proč a jak se modlit? Jak nás Bůh vede?) a MUDr. Ludmila Glogarová (A co církev?). Téma „Uzdravuje Bůh i dnes?“ bylo předneseno Mgr. Ludmilou Hylmarovou. Zazněla také skvělá osobní svědectví ze života. Jednu přednášku a celé sobotní téma s Duchem svatým přednesl Ing. Martin Hambálek z Církve bratrské

z Pardubic, který je také koordinátorem kurzů Alfa za celé východní Čechy a člen celostátního koordinačního centra kurzů Alfa v České republice. Se svou obětavou manželkou a společenstvím Církve bratrské v Pardubicích už uspořádali 30 kurzů Alfa. Všem velice děkujeme. Živé přednášky hodnotí účastníci velice kladně. V tomto roce jsme přednášky také promítali z nahrávek na DVD z kurzu Alfa v Pastoračním centru v Praze od různých přednášejících. Proto byly velice pestré.

P. Janu Pasekovi děkujeme za podporu ve všech záležitostech a vytvořené zázemí v Pastoračním centru. Samozřejmě velké poděkování patří celému týmu Alfy, z nichž mnozí již v této velice důležité aktivitě působí sedm let, což je už několik stovek hodin obětavé práce a mnoha hodin modliteb. Tým se opět trochu proměnil, dle času a možností každého.

Děkujeme za podporu a pomoc na prvním místě našemu skvělému milosrdnému a všemohoucímu Bohu, všem obětavým věřícím, kteří nás podporují modlitbou a hlavně pozváním blízkých na kurzy Alfa, dále otci biskupovi Janovi a dalším královéhradeckým farářům, Janu Pasekovi, Miloslavu Šifflovi, Zdeňkovi Novákovi, Františkovi Hladkému, Petrovi Zadinovi a Prokopu Brožovi za obětované mše svaté, oznámení v našich katolických kostelích a modlitby.

Přejeme všem katolíkům radostný zážitek z hlásání Boží lásky a Boží přítomnosti v našich životech i radosti Boží pomoci a Boží moci při nesení všech menších i větších životních obtíží a starostí.

Za tým kurzů Alfa

Petr a Jana Hylmarovi)
www.alfahk.webnode.cz
www.kurzylfa.cz
www.katolalfa.cz

Benefice pro královéhradecký hospic

Ačkoliv se přišli pobavit, tak se zájmem si účastníci Křesťanského bálu, který se konal 12. ledna v královéhradeckém Adalbertinu, vyslechli pár slov o dobrém umírání. A v rámci benefice štědře přispěli na záměr Oblastní charity Hradec Králové vybudovat lůžkový hospic. Celková částka činila 39 339 Kč. Velké díky pořadatelům – křesťanům z církví Českobratrské evangelické a Římskokatolické v Hradci Králové, a také účinkujícím, kteří vytvořili krásnou atmosféru. Taneční skupiny Innkeepers a Sahar vystoupily bez nároku na honorář.

První hon v diecézních lesích

Historicky první naháňka na černou zvěř se v lesích, které obhospodařuje lesní společnost Diecézní lesy Hradec Králové, uskutečnila 11. prosince 2018. Honci, střelci a psodvři se ráno sešli u loveckého zámečku Doubrava ve Vortové u Hlinska. Boží požehnání a šťastný návrat popřál královéhradecký biskup Jan Vokál všem, kteří se po zahájení honu trubači vydali do tří lečí. Foto: Pavel J. Sršeň

(Krátce

Komiks o historii kláštera v Broumově

Broumovský klášter má další unikát. Od nynějška je jeho historie popsána zcela netradičním způsobem. Podle historických skutečností vzniknul komiks s názvem **Dobrodružný příběh broumovského kláštera**, který vydala Agentura pro rozvoj Broumovska. Komiksově laděná kniha přibližuje osudy broumovského kláštera od historického příchodu řádu benediktinů na Broumovsko až do nedávna.

„Broumovský klášter znám ze svých pravidelných návštěv a vím, jak působivé místo to je. Vysoko nad řekou Stěnavou stojí po celá staletí budova, která zažila velkolepé stavitele Dientzenhoferovy, kulturní a hospodářský rozmach v 17. a 18. století i povětšinou tragické dějiny 20. století, kdy byl v klášteře internační tábor. Při přípravách textů jsem si tak znovu uvědomila, jak klášterem procházely důležité dějiny i jak je v něm skryto mnoho osobních příběhů, z nichž mnohé navždy zůstanou tajemstvím. Věřím, že kniha bude pro čtenáře zároveň pozvánkou k návštěvě broumovského kláštera, jehož atmosféru stojí za to zažít,“ uvedla autorka Hana Valentová.

V knize čtenáři nahlédnou do života benediktinů, odhalí příběh kláštera a zažijí setkání se slavnými i méně známými osobnostmi. Dozví se, co je to škapulíř, kde bylo v klášteře ukryto Turínské plátno a co musel překonávat Alois Jirásek, když chodil do školy.

Knihu je možné zakoupit v broumovském klášteře a brzy i na dalších místech v regionu.

Maturitní ples biskupského gymnázia v Hradci Králové

Biskupské gymnázium v Hradci Králové má za sebou další maturitní ples. Ve čtvrtek 10. ledna 2019 jej v Kongresovém centru Aldis zahájil královéhradecký biskup Jan Vokál a ředitel BiGy Jiří Vojáček. Foto: Jakub Misík

Želivský klášter dostane nová okna a fasádu

V loňském roce získali želivští premonstráti finanční dotaci na **opravy budov v areálu kláštera**, z něhož se stalo během posledních let vyhlášené duchovní centrum. Jaké změny tedy můžeme zaznamenat?

Kardinál František Tomášek považoval svůj nucený želivský pobyt za zkoušku pozemského života. Dnes by však asi premonstrátský klášter na Vysočině nepoznal. Soubor budov prochází postupnou revitalizací. „*Do právě probíhajících oprav jsou zahrnuty téměř všechny fasády a výměna oken na celém klášteře. Jedná se o budovu konventu, budovu opatství, zahradní domek u konventu, včetně Trčková hradu a renesančního domu*“, sdělila k opravám Jiřina Zajíčková ze správy kláštera.

Ani tato rozsáhlá akce ale ještě nebude znamenat kompletní obnovu fasád. Netýká se totiž objektu staré prelatury, na kterou se dotace nevztahuje. V loňském roce zřídili bratři premonstráti ve svém areálu centrum pro mládež, které chtějí podle finančních možností dále dobudovat a rozšířit o další trakt, tak aby jeho celková kapacita čítala více než padesát lůžek. Klášterní mládežnické centrum si nemůže od svého počátku stěžovat na nedostatek návštěvníků. Mimo mládež prostory využívají také účastníci duchovních cvičení a dalších aktivit.

„*Rádi bychom letos dokončili i prostory chodeb v klauzuře. Už delší čas je v opravě monstrance, která patří na střešku kostela. V současné době ji čeká pozlacení a snad ji letos nainstalujeme zpět. Dnes máme hotový objekt konventu, kde jsou již vyměněná okna a zhotoveny nové fasády a okapové chodníky. Teď nás čeká prostor opatství a Trčkův hrad*“, dodala Jiřina Zajíčková, podle níž do dalších investic zřejmě zasáhne kůrovcová

kalamita, protože cena dřeva značně poklesla. Jak dále sdělila, některé smrkové lesní úseky jsou přímo v kritickém ohrožení. Přesto se podařilo želivským premonstrátům v loňském roce zakoupit areál bývalé pily s několika objekty, pro které se nyní zpracovává studie za účelem sportovního využití a dalších duchovních činností. S obnovením pily se nepočítá, protože by se takovým provozem zcela narušila klidová zóna, která nyní kolem kláštera je.

Želivský klášter je národní kulturní památkou. Řádoví bratři v čele s opatem Jáchymem Jaroslavem Šimkem v něm žijí v řeholní komunitě a kromě duchovní

činnosti spravují majetek kláštera, ke kterému patří hotel, pivovar, restaurace, lesy, polnosti a rybníky. Během turistické sezony probíhají pravidelné prohlídky konventu kláštera s přilehlým kostelem Narození Panny Marie, který po požáru na počátku 18. století přestavěl významný architekt Jan Blažej Santini. Rozsáhlá oprava kláštera se uskutečnila naposledy za první republiky. Vše změnil rok 1948. Areál po desetiletí chátral a nakonec se stal želivský klášter věznicí pro kněze. Současná revitalizace, bez omezení provozu, je naplánována do roku 2020.

Pavel J. Sršeň)

Premonstrátský klášter v Želivi

Pomůžou mi se vším, co je potřeba

„Jen pojdte dál, už na vás čekám,“ ozývá se z kuchyně rodinného domku ve Skuhrově u Havlíčkova Brodu. To čtyřiaosmdesátiletá Jaroslava Jelenová vítá sociální pracovníci Centra osobní asistence Veroniku Váchovou. „Jak se dnes máte, paní Jelenová?“ ptá se sociální pracovníce a usměvavá klientka jedné ze služeb havlíčkobrodské Charity přikyvuje, že dobře. Péči využívá více než rok a je s ní spokojená: „Jsou to milý holky a pomůžou mi se vším, co je potřeba.“

Paní Jelenová je čilá prababička, kterou ale před dvěma lety začaly trápit časté stavy bezvědomí. A to do té míry, že na následky omdlávání a potlučení se skončila v nemocnici. „Syn se tak rozhodl, že nemůžu být doma přes den sama, a tak hledal pomoc. Domluvil mi právě návštěvy pracovníc z charitního Centra osobní asistence. Nejdříve mi doma pomáhaly jednou denně, po operaci kyčle jsme pak službu navýšili, takže ji využívám dvakrát denně, vždycky ráno a kolem oběda, a vyhovuje mi to,“ vysvětlila paní Jaroslava.

Veronika Váchová k tomu dodává, že pracovníce pravidelně pomáhají s osobní hygienou, přípravou a podáním oběda nebo pouklidí. „Paní Jelenové hodně pomáhají její synové. S jedním z nich, a jeho synem, tedy svým vnukem, žije a má v rodinném domku svůj prostor. V týdnu je ale přes den doma sama, takže na ni dohlédneme my, zajistíme, co je třeba a děláme společností,“ podotkla sociální pracovníce.

I když na sebe musí paní Jelenová dávat větší pozor, má koničky, které jen tak neopustí. „Já furt courám. Vždycky mě hodně bavila zahrádka. Jen vidím plevele, hned bych plela. Ale musím se šetřit. Tuhle jsem však neodolala. Potřebovala jsem přenést domů jablka, tak jsem si

Pracovnice Centra osobní asistence Veronika Váchová pomáhá Jaroslavě Jelenové s úklidem. Foto: Aneta Slavíková

vzala svůj vozík a místo abych se na něj posadila já, tak jsem ho naložila jablky a vezla jsem to jak trakař,“ zavzpomínala se smíchem.

Rázem prozradila, že se vlastně není čemu divit, protože pohyb má v krvi. „Můj tatínek byl sportovec. Taky hodně jezdil do lesa a starali jsme se o hospodářství. A já sama jsem se živila jako poštovní doručovatelka. Lidé o mně říkali, že nechodím, že se vznáším. Hodně mě to bavilo. Chodila jsem s velkou brašnou a občas jsem si na pomoc vzala babetu. A můj muž jezdil se mnou,“ vyprávěla paní Jelenová a přidala, že také ráda peče a vaří, i když v menší míře než dříve. Radost jí dělá i rodina, která se o ni stará. „Kromě dvou synů mám dvě vnučky, jednoho vnuka a tři

pravnoučata. Dvou a půl letý prcek se prý vždycky ptá, kdy už konečně pojedou za babičkou, jak se sem těší,“ usmála se.

Centrum osobní asistence funguje při Oblastní charitě Havlíčkův Brod 15 let. Pracovnice dojíždí ke klientům domů, kde je podporují tak, aby mohli co nejdéle zůstat ve svém domácím prostředí a žít obvyklým způsobem života. Služba je poskytována lidem s tělesným postižením a seniorům na území Havlíčkova Brodu, Chotěboře, Přibyslavi, Humpolce, Golčova Jeníkova a Světlé nad Sázavou. Činnost centra finančně podporuje město Havlíčkův Brod a Humpolec. Více také na www.hb.charita.cz.

Pomáhat potřebným lidí spojuje, ukázala i Tříkrálová sbírka 2019

Tisíce dobrých skutků s novým rokem přinesla i letošní charitní Tříkrálová sbírka. Děkujeme všem za laskavé přijetí našich koledníků a za projevenou důvěru. Díky štědrosti a solidaritě dárců se jim kasičky většinou naplnily o něco víc než loni. Charity z darů podpoří především své služby na pomoc nemocným a potřebným v regionech, kde byly příspěvky vybrány. Jsme rádi, že pomáhat druhým lidí spojuje, jak ukázal i devatenáctý ročník této dobročinné akce.

Nezapomenutelná setkání a zážitky

Mnohde tři králové čelili dešti nebo sněžení, přesto mělo letošní koledování většinou pozitivní ohlasy. Zejména na venkově už lidé krále vyhlíželi a odměňovali je i sladkostmi. Těší nás také, že se do Tříkrálové sbírky zapojuje stále více dobrovolníků. Jen v naší diecézi jich bylo tento rok téměř 15 tisíc. Nejvíce pomáhali školáci, skauti, farníci, charitní zaměstnanci a dobrovolníci. Bez jejich pomoci by nebylo možné takovou charitativní akci uspořádat.

„Sbírka má určitě smysl, protože pomáhá potřebným. Chodíme už od první třídy. Nejvíce se koledování líbí starším lidem a dětem,“ podělila se o své zkušenosti děvčata z hradeckého Biskupského gymnázia B. Balbína. Koledování přináší taky nečekaná a nezapomenutelná setkání, jakým byl i zážitek paní Hanky z Pardubic, která v Neratově u Bohdanče mezi koledníky potkala dceru své kamarádky, s níž se dlouho neviděly a díky tomu obnovily kontakt: *„Koledníci ve větru a zimě přednesli tak krásný čistý zpěv, až se dech tajil! Děkuji za úžasný zážitek, prosvítíl mně celý*

☛ V Letohradě-Kunčicích koledovali malí tři králové s nadšením a užili si taky sněhovou nadítku. Lidé se na ně už těšili a měli pro ně připravené i dobroty. Foto: Iva Marková

den a hřeje mě dosud. Mají můj velký obdiv. Vážím si i vaší práce, vím, že je to náročné.“

Tři králové zazpívali koledu a rozdávali radost také pacientům v nemocnici, obyvatelům v domovech pro seniory a dětem v mateřských školách. V Hradci Králové jim na cestu požehnal biskup Jan Vokál, v Pardubicích pomocný biskup Josef Kajnek.

Každá koruna pomůže. Děkujeme!

Na Hradecku vynesla Tříkrálová sbírka 2019 přes 1,6 mil. korun a rekordy padly i ve většině ostatních oblastí. Rekordní bude také výtěžek sbírky v celé diecézi, který v době uzávěrky překročil

18 mil. Kč. Darované peníze pomohou nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným především v regionech, kde byly vykoledovány. Část výtěžku sbírky bude věnována na humanitární pomoc do zahraničí.

Například na Hradecku z výnosu sbírky podpoří domácí hospicovou péči o nevyčísitelně nemocné, na Pardubicku služby pro rodiny s dětmi a pro pěstouny. Trutnovská Charita z vybraných peněz zakoupí dávkovače léků pro zdravotní službu a domácí hospicovou péči. Na Jičínsku z tříkrálových darů podpoří dobrovolnické programy na pomoc dětem, rodinám, seniorům a lidem s handicapem. V Dobrušce a okolí lidé přispívali na službu osobní asistence pro lidi

se zdravotním postižením. Na Poličsku použijí vykoledované peníze na rekonstrukci domu pro sociálně terapeutické dílny na pomoc handicapovaným a pro sociální rehabilitaci.

Naše Charity věnují část výtěžku také na humanitární projekty v Indii, které realizuje Diecézní charita HK, konkrétně na kvalifikační kurzy pro mladé lidi bez vyučení a dětské večerní vzdělávání v oblasti Bangalore, dále také na podporu nemajetných školáků a vysokoškolských studentů v oblasti Belgaum.

Koledování provázela spousta akcí

Tříkrálovou sbírku doprovodily také průvody s koňmi, živé betlémy a koncerty. Letos poprvé prošel Poličkou průvod koledníků v čele s třemi králi na koních k živému betlému na náměstí. Také v Humpolci tradičně odstartoval sbírku živý betlém. Při požehnání v Pardubicích rozzářili tváře návštěvníků svým zpěvem Bonifantes s Adélou Krátkou a jízda králů na koních ze sdružení Apolenka. Benefiční koncerty podpořily sbírku na mnoha místech diecéze. Koledníci se zapojili i do celostátní fotosoutěže. Děkujeme rovněž všem, kteří zaslali dárcovskou SMS o Tříkrálovém koncertu, jenž odvysílala Česká televize v neděli 6. ledna.

Charity pro své koledníky připravily také rozmanité akce jako poděkování za pomoc při Tříkrálové sbírce, například promítání filmu ve Dvoře Králové nad Labem, v Dobrušce nebo Jilemnicích, divadelní pohádku v Letohradě nebo tříkrálové plavání v Litomyšli.

Dílicí výsledky, fotografie i videa z koledování najdete na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz. Prohlédněte si také fotogalerii z Tříkrálové sbírky 2019 na vnitřní zadní obálce Adalbertu.

Děkujeme všem štedrým dárcům, koledníkům a dobrovolníkům, že nám pomáháte pomáhat!

Jana Karasová)

☛ Tři králové na koledě v zasněžené Sopotnici. Vykoledované příspěvky použije rychnovská Charita především na obnovu vybavení Stacionáře sv. Františka, kde pomáhají lidem s handicapem a seniorům. Foto: Kateřina Hájková

Tříkrálovka na dvou frontách

V rychnovské Charitě pracuji již několik let a v prosinci vždy pomáhám s přípravou pokladniček, korun a dáreků pro krále i pro vás, kteří jim otevřete dveře a přispějete na dobrou věc. Někdy také usednu za volant a pomáhám s rozvozem kasiček k zapečetění na úřadech. Takřka pokaždé mě potrápí počasí, někdy je náledí, jindy sněží nebo prší.

V den D, kdy tři králové vychází do ulic, jsem Rychnovu, ačkoli je to mé rodné město a na Charitu nedám dopustit, nevěrná. Bydlím totiž ve vedlejším okrese i kraji. V Sopotnici, kde jsem vyrostla a stále v ní žiji, se účastním sbírky jako doprovod. Před dvěma lety mrzlo tak, že se trpytil vzduch a ven vyšli snad jen tři králové. Loni bylo zase hotové jaro. Letos nás ráno přivítal rozbředlý sníh a celý den kolem nuly. Zažili jsme všechno, takže už nás nic nepřekvapí. Zmrzlé prsty na nohou, promáchané ponožky, ale pořád pusy od ucha k uchu. Mám štěstí na skutečné krále.

Občané Sopotnice jsou báječní tým, že králům dveře otevírají a jsou rádi, že přišli. Tříkrálová sbírka je tu již zažitou tradicí. Nikdy se mi zatím nestalo, že by nás sousedé odmítli. Vyslechnou si koledu, přispějí, nechají si přepsat nápis nad dveřmi. Prohodíme pár milých slov a důležité je, že děti se cítí být vítané, a tak je koledování baví.

Každý rok nás „koordinuje“ další Sopotničkačka, paní Vondráčková. Všem bych přála podobně zodpovědného, důvěryhodného a optimistického člověka na pomoc se sbírkou. Myslím si, že na tom opravdu hodně záleží. Ať prší, nebo sněží, tak vím, že mě v den tříkrálovky čeká skvělá atmosféra a vše proběhne tak, jak má. Není se čemu divit, že v Sopotnici není nouze o vedoucí skupinek a o krále. I spolupráce s obcí je bezvadná. Díky!

Zuzana Benešová)

(KALENDÁŘ NA ÚNOR A BŘEZEN

Letohrad

■ Vyprávění starého vlka aneb pravda o Karkulce

4. února od 18 hodin, Orlovna Letohrad-Orlice. Představení kombinuje hru s marionetami, činohru a živě provedené písně. Vstupné dobrovolné. Koledníci a všichni, kdo pomáhají s Tříkrálovou sbírkou, mají vstup zdarma.

Pořádá Oblastní charita Ústí nad Orlicí a Divadlo Koňmo.

Více na www.uo.charita.cz.

Kutná Hora

■ 5. Společný ples neziskových organizací

16. února od 20 hodin, KD Lorec. Předtančení Art Dance Academy. Hraje kapela Tady & Odjinud. Stylové soutěže, bohatá tombola a půlnoční překvapení.

Předprodej v IC na Palackého nám. Výtěžek bude použit na údržbu Sklenářova dolíku.

Pořádá Oblastní charita Kutná Hora a další neziskovky.

Více na www.kh.charita.cz.

Pardubice

■ Svět indických dětí

únor 2019, ČSOB Pojišťovna (Masarykovo nám.). Výstava fotografií a příběhů z projektu Adopce na dálku Diecézní charity HK v Indii.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Žireč u Dvora Králové nad Labem

■ MaRS – Maraton s Roztroušenou Sklerózou 2019

1. března od 18 hodin, Domov sv. Josefa, cvičební sál v Domě sv. Damiána. Na programu je kruhový trénink s rehabilitačními pracovníky a možnost občerstvení v kavárně. S sebou sportovní oblečení i obuv a ručník.

Z dobrovolného vstupného budou pořízeny rehabilitační pomůcky. Přijďte si zasportovat pro dobrou věc!

Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Nemocný Sebastian potřebuje pomoc

Hlavním zahraničním projektem hradecké Diecézní charity je Adopce na dálku®. Jedná se o adresnou podporu konkrétních indických dětí z velmi chudých rodin. Loni dárci podpořili na cestě za vzděláním celkem 1803 dětí. Doporučený příspěvek na studium jednoho školáka je nyní 550 Kč měsíčně (6500 Kč ročně). Děti je možné podpořit i menšími jednorázovými či pravidelnými finančními dary. Více na adopce.hk.caritas.cz.

Charita nezapomíná ani na školáky, kteří nemohou chodit do školy vinou úrazu nebo vážné nemoci. Jedním z nich byl indický chlapec Rudolf, který od roku 2015 bojuje se zákeřnou leukémií. Štědrí dárci, kteří mu poslali příspěvky na velmi nákladnou léčbu, mají velkou zásluhu na jeho uzdravení a na tom, že zase může chodit do školy. Podle zprávy z konce roku 2018 je Rudolfův stav z 90 % stabilizovaný.

Ve stejné době přišla z Indie smutná zpráva, že jiný hoch zapojený do projektu Adopce na dálku® je upoutaný na lůžko a nemůže chodit do školy. Jmenuje se Sebastian. Posadit se dokáže pouze s pomocí jiné osoby, ale nevydrží dlouho sedět. Navštívil několik lékařů, ale ti zatím nedokázali stanovit přesnou diagnózu.

Na léčbu Sebastiana a dalších nemocných školáků můžete přispět libovolnou částkou na sbírkový účet 1387434288/2700 (VS 54000).

Všem dárcům přejeme do nového roku hlavně pevné zdraví. Děkujeme za podporu.

Vojtěch Homolka)

(Indický chlapec Sebastian, který je upoutaný na lůžko a nemůže chodit do školy, potřebuje pomoc, aby se mohl léčit. Foto: archiv Adopce na dálku Diecézní charity Hradec Králové

Tříkrálová sbírka 2019

Ⓛ Hradeckým koledníkům požel na cestu biskup Jan Vokál v katedrále Sv. Ducha a vyprovázel je slovy, aby do našich domovů přinášeli také radost. Foto: Roman Binder

Ⓛ V Pardubicích vyslal tři krále do světa pomocný biskup Josef Kajnek od betléma na Perštýnském náměstí. Tváře návštěvníků rozzářili svým zpěvem Bonifantes s Adélou Krátkou a jízda králů na koních z Apolenky. Foto: Jana Karasová

Ⓛ Ve Vysoké nad Labem přijímali lidé královské trojice vstřícně, nežádka je z dálky vyhlíželi a zvali dál. Foto: Jiří Horák

Ⓛ V Poličce koledníci doputovali k živému betlému na náměstí, kde se poklonili Ježíškovi v jeslích. S požehnáním od pana faráře vyrazili rozhlásit radostnou novinu do širokého okolí. Foto: Stanislav Grubhoffer

Ⓛ Také v Podkrkonoší za sebou tříkráloví koledníci zanechávali na domech znamení K+M+B+2019 a přáli lidem zdraví a štěstí v novém roce. Foto: Jakub Žák

Ⓛ Na Jilemnicku koledovali tři králové na sněhu až do setmění. Foto: Jakub Žák

Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!

Diecézní katolická charita Hradec Králové
www.hk.caritas.cz • www.trikralovasbirka.cz

NÁRODNÍ POUŤ KE 30. VÝROČÍ KANONIZACE SV. ANEŽKY ČESKÉ (1989 – 2019)

ŘÍM

11.-13. 11. 2019

Generální audience s papežem Františkem

Národní mše sv. českých a moravských
biskupů a kněží v bazilice sv. Petra
ve Vatikánu a v dalších římských bazilikách

PRAHA

16. 11. 2019

Hlavní bohoslužba v katedrále sv. Víta,
Václava a Vojtěcha za účasti papežského
legáta, biskupů, kněží a hostů z našich
diecézí i zahraničí

Podrobné informace – program – přihlášky

www.bihk.cz